Nr 34. Sobota, 13 Lutego 1897. Rok 87.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 38.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do «Gazety Lwowskiej», otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika l. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

W roku 1897 felieton nasz wypełni jedno wielkie nazwisko:

Henryka Sienkiewicza.

To starczy za cały i najlepszy program.

Rozpoczęliśmy druk obyczajowej powieści znakomitego pisarza naszego, osnutej na tle kosmopolitycznego życia na Rivierze p. t.

„NA JASNYM BRZEGU“.

Równocześnie drukujemy wielką historyczną powieść Henryka Sienkiewicza.

„KRZYŻACY“

Nowo przybywający prenumeratorowie mogą otrzymać początek obu powieści.

W celu jednak ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie przedpłaty.

Od Administracyi.

Główny skład i ekspedycya miejscowa „Gazety Lwowskiej“ pozostaje i na rok 1897 w Biurze dzienników Ludwika Plohna przy ulicy Karola Ludwika l. 9.

We wszystkich jednak innych agencyach dzienników, oraz trafikach można prenumerować i nabywać pojedyncze numera „Gazety Lwowskiej“ począwszy od 1 lutego.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30 stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór właściciela dóbr Edmunda Lityńskiego z Litwinowa na prezesa, i Juliusza bar. Błażowskiego, właściciela dóbr z Czeremchowa, na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Podhajcach; oraz wybór właściciela dóbr Jana Götza Okocimskiego z Okocimia na prezesa, a właściciela dóbr dr. Adama Jordana z Więckowic, na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Brzesku.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 12 lutego

Przesłana wczoraj z Aten telegraficzna wiadomość o odpłynięciu flotyli greckiej składającej się z sześciu okrętów pod dowództwem młodszego syna królewskiego, ks. Jerzego na wody kreteńskie, niezawodnie wywrze w świecie politycznym silne wrażenie, tembardziej, że wyprawa ta ruszyła wśród okoliczności dających bardzo wiele do myślenia o przyszłej postawie Grecyi w obec rozgrywających się na Krecie wypadków. Wysłanie flotyli poprzedziło tajne posiedzenie parlamentu, z którego to tylko wiadomo, iż toczące się na niem obrady były niesłychanie burzliwe; nazajutrz odbyła się rada koronna trwająca kilka godzin, a że zebrała się ona dla powzięcia bardzo ważnych uchwał, można wnioskować z tego, iż wziął w niej także udział królewicz następca tronu i książę Jerzy, którego następnie wyznaczono na dowódcę wzmiankowanej ekspedycyi. Już to samo, że rząd ateński równocześnie z odpłynięciem okrętów wystosował notę do mocarstw z oświadczeniem, iż nie może zachować się dłużej biernie w obec wypadków dotykających bezpośrednio ludność tej samej krwi, pochodzenia i religii co ludność królestwa greckiego, zdaje się wskazywać, że chodzi tutaj o coś więcej niż o samą demonstracyę floty. Stwierdza to poniekąd oświadczenie w Izbie deputowanych prezesa gabinetu Delyanisa, który chociaż na wystosowane doń zapytanie wzbraniał się określić bliżej celu i istotnej misyi wysłanych do Krety okrętów, zawiadomił jednak, że co bądź nastąpi, Grecya starać się będzie przeszkodzić wylądowaniu na wyspę posiłków tureckich, o które w interesie stłumienia powstania doprasza się usilnie tamtejszy generał-gubernator.

Z kilku notatek półoficyalnych z Londynu, Petersburga i Paryża pokazuje się, że dyplomacya zagraniczna już w pierwszych dniach po wybuchu krwawych zaburzeń na Krecie podejrzywała Grecyę o jakąś tajemną robotę i przewidywała rozwój wypadków mogący sprowadzić zerwanie stosunków między tem państwem a Turcyą. Z tego też powodu rządy wszystkich mocarstw dokładały w Atenach usilnych starań, aby odwieść Grecyę od przedsięwzięcia takich kroków, które musiałyby doprowadzić do groźnego zatargu z państwem otomanskiem. Rządy te położyły w swoich upomnieniach przedewszystkiem nacisk na wielką odpowiedzialność, jakaby spadła na kierowników greckiej polityki zagranicznej, gdyby teraz właśnie, gdy mocarstwa znajdują się na dobrej drodze uporządkowania stosunków na Wschodzie, ważyli się na akcyę mogącą sprowadzić nie dające się obliczyć w skutkach zawikłania.

Szczegółowo podnoszą, że Rząd austro-węgierski kilkakrotnie w sposób stanowczy przestrzegał Grecyę przed niebezpieczeństwem, w które ona niebacznie się rzuca i że francuska rada ministeryalna uchwaliła użyć całego wpływu, aby Grecyę odwieść od jej wojowniczych zamiarów, a gdyby Grecya wzbraniała się pójść za głosem tej rady, natenczas Francya powinna starać się wszystkimi środkami powstrzymać wojownicze zapędy Hellenów. W końcu należy zaznaczyć, iż wedle najnowszej depeszy z Berlina, w tamtejszych kołach politycznych stoją na tem stanowisku, że na zajęcie Krety przez Grecyę nie możnaby przyzwolić nawet w takim razie, gdyby na nią zgodziła się Turcya. Aneksya wywarłaby niezmiernie silne wrażenie na kraje bałkańskie i mogłaby wywołać skutki, których nie można na razie przewidzieć. Niemcy będą popierały usilnie wszystkie te zabiegi, które mają na celu utrzymanie pokoju i nie wątpią, że także oba inne mocarstwa trójprzymierza, pomimo tradycyjnych sympatyj dla Grecyi, staną po stronie zapatrywań dyplomacyi niemieckiej.

Mocarstwa na pierwszą wieść o wysłaniu flotyli greckiej i niepokojących objawów w Atenach, zarządziły wzmocnienie swoich eskadr pod Kaneą i przesłały bardzo ścisłe instrukcye ich komendantom.

Na Krecie wiadomość o akcyi Grecyi wywołała ogromny zapał wśród tamtejszej ludności chrześciańskiej. Nadmienić w końcu należy, iż proklamowanie zjednoczenia Krety z Grecyą odbyło się uroczyście dnia 9 b. m. w Halepie w obecności deputowanych kreteńskich i wodzów narodowych. Ponieważ jednak nie było przedstawicieli wszystkich prowincyj Krety, zwołano zgromadzenia poszczególnych prowincyj, na których uchwalony będzie akces do unii halepskiej. Od dnia onegdajszego walczą Kreteńczycy pod sztandarami narodowymi Grecyi.

Sprawy sejmowe.

(*Budżet krajowy na rok 1897*).

(§) Na podstawie referatu generalnego sprawozdawcy budżetu p. Pinińskiego, wygotowała komisya budżetowa sprawozdanie o budżecie krajowym na rok 1897. Komisya podnosi, że budżet krajowy na rok 1897 jest o tyle nader doniosłym w historycznym rozwoju całej gospodarki krajowej, iż jest on za-

4

KRZYŻACY

POWIEŚĆ HISTORYCZNA

PRZEZ

HENRYKA SIENKIEWICZA.

I.

(Ciąg dalszy).

Lecz Maćko rzekł:

— Słyszałem, że król hojnie nagradza rycerzy, którzy z wojny litewskiej wracają. Mówcie, którzy ztąd jesteście: prawda-li to?

— Dalibóg, prawda! — odrzekł jeden ze szlachty. — Wiadoma po świecie hojność królewska, jeno się teraz docisnąć do niego nie będzie łatwo, gdyż w Krakowie aż roi się od gości, którzy się na połóg królowej i na chrzciny zjeżdżają, chcąc przez to panu naszemu cześć, albo hołd oddać. Ma być król węgierski, będzie, jako powiadają i cesarz rzymski, i różnych książąt, a komesów i rycerzy jako maku, że to każdy się spodziewa, iż z próżnemi rękoma nie odejdzie. Prawili nawet, iże sam Papież Bonifacy zjedzie, który także łaski i pomocy naszego pana przeciw swemu nieprzyjacielowi z Awinionu potrzebuje. Owóż w takim natłoku, nie łatwo będzie o [illegible]tęp, ale byle dostęp znaleść, a pana pod nogi podjąć — to już zasłużonego hojnie opatrzy.

— To go i podejmę, bom się wysłużył, a jeżeli wojna będzie, to jeszcze pójdę. Wzięło się tam coś łupem, a coś od księcia Witolda w nagrodę, i biedy nie ma, tylko, że już mi wieczorne lata nadchodzą, a na starość, gdy siła z kości wyjdzie, radby człek miał kąt spokojny.

— Mile król widział tych, którzy z Litwy pod Jaśkiem z Oleśnicy wrócili — i wszyscy oni tłusto teraz jadają.

— Widzicie! A jam i wtedy jeszcze nie wrócił — i dalej wojowałem. Bo trzeba wam wiedzieć, że się ta zgoda między królem a kniaziem Witoldem na Niemcach skrupiła. Kniaź chytrze zakładników pościągał, a potem haj-że na Niemców! Zamki poburzył, popalił, rycerzy pobił, siła ludu wyścinał. Chcieli się Niemcy mścić, razem ze Swidrygiełłą, który do nich uciekł. Była znów wielka wyprawa. Sam mistrz Kondrat na nią poszedł z mnogim ludem, Wilno oblegli, próbowali z wież okrutnych zamki burzyć, próbowali zdradą ich dostać — nic nie wskórali! A za powrotem tyle ich legło, że i połowa nie wyszła. Wychodziliśmy jeszcze w pole przeciw Ulrykowi z Jungingen, bratu mistrzowemu, który jest wójtem Sambijskim. Ale się wójt kniazia przeląkł i z płaczem uciekł, od której to ucieczki jest spokój — i miasto nanowo się buduje. Jeden też święty zakonnik, który po rozpalonem żelezie boso mógł chodzić, prorokował, że od tej pory, póki świat światem, Wilno zbrojnego Niemca pod murami nie obaczy. Ale jeśli tak będzie, to czyjeż to ręce uczyniły?

To rzekłszy, Maćko z Bogdańca wyciągnął przed się dłonie — szerokie i nadmiar potężne — inni zaś poczęli kiwać głowami i przyświadczać:

— Tak, tak! Praw w tem, co powiada! Tak!

Lecz dalszą rozmowę przerwał gwar, dochodzący przez okna, z których błony były powyjmowane, albowiem noc zapadła ciepła i pogodna. Zdala słychać było brzękania, ludzkie głosy, parskanie koni i spiewy. Zdziwili się obecni, albowiem godzina była późna i księżyc wysoko już wybił się na niebo. Gospodarz Niemiec wybiegł na podwórzec gospody, lecz nim goście zdołali wychylić do dna ostatnie kufle, wrócił jeszcze pospieszniej, wołając:

— Dwór jakowyś wali!

W chwilę zaś później, we drzwiach zjawił się pachołek w błękitnym kubraku i składanej czerwonej czapeczce na głowie. Stanął, spojrzał po obecnych i ujrzawszy gospodarza, rzekł:

— Wytrzeć tam stoły i światła naniecić: księżna Anna Danuta na odpoczynek się tu zatrzyma.

To rzekłszy, zawrócił. W gospodzie uczynił się ruch: gospodarz począł wołać na czeladź, a goście spoglądali ze zdumieniem jeden na drugiego.

— Księżna Anna Danuta — mówił jeden z mieszczan — toć to Kiejstutówna, żona Janusza Mazowieckiego. Ona już od dwóch niedziel w Krakowie, jeno, że wyjeżdżała do Zatora, do księcia Wacława w odwiedziny, a ninie pewno wraca.

— Kmotrze Gamroth — rzekł drugi mieszczanin — pójdźmy na siano do stodółki: zawysoka to dla nas kompania.

— Że nocą jadą, to mi nie dziwno — ozwał się Maćko — bo w dzień upał, ale czemu, mając pod bokiem klasztor, do gospody zajeżdżają?

Tu zwrócił się do Zbyszka:

— Rodzona siostra cudnej Ryngałły: rozumiesz?

A Zbyszko odrzekł:

— I mazowieckich panien siła musi z nią być: hej!

II.

A wtem przez drzwi weszła księżna — pani średnich lat, ze śmiejącą się twarzą, przybrana w czerwony płaszcz i szatę zieloną obcisłą z pozłoconym pasem na biodrach, idącym wzdłuż pachwin i zapiętym nisko wielką klamrą. Za panią szły panny dworskie, niektóre starsze, niektóre jeszcze niedorosłe, w różowych i liliowych wianuszkach na głowach, po większej części z lutniami w ręku. Były i takie, które niosły całe pęki kwiatów, świeżych, widocznie uzbieranych po drodze. Zaroiła się izba, bo za pannami ukazało się kilku dworzan i małych pacholików. Weszli wszyscy raźno, z wesołością w twarzach, rozmawiając głośno lub pospiewując, jakoby upojeni pogodną nocą i jasnym blaskiem księżyca. Między dworzanami było dwóch rybałtów. jeden z lutnią, drugi z gęślikami u pasa. Jedna z dziewcząt, młódka jeszcze, może dwunastolatka, niosła też za księżną małą luteńkę, nabijaną miedzianymi ćwiekami.

— Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! — ozwała się księżna, stając wpośrodku świetlicy.

— Na wieki wieków, amen! — odpowiedzieli obecni, bijąc zarazem niskie pokłony.

— A gdzie gospodarz?

Niemiec, usłyszawszy wezwanie, wysunął się naprzód i przyklęknął obyczajem niemieckim.

— Zatrzymamy się tu dla wypoczynku i posiłku — rzekła pani. — Żywo się jeno zakrzątnij, bośmy głodni.

(Ciąg dalszy nastąpi).

kończeniem i zamknięciem kilkoletniej epoki, podczas której nasze budżetowe preliminarze zawisłymi były od całego planu finansowego, wynikłego z przeprowadzonej w roku 1893 konwersyi długu indemnizacyjnego, oraz ugód z c. k. Skarbem państwa w sprawie długu tego zawartych.

Komisya budżetowa z zadowoleniem konstatuje, że plan ten finansowy został w zupełności przeprowadzony, gdyż budżet, który komisya obecnie Sejmowi przedkłada, zawiera sumę 1,410.300 zł., wystarczającą jako pokrycie na umorzenie reszty długów, planem finansowym objętych.

Budżet tegoroczny pod względem ostatecznego wyniku finansowego ułożony jest w sposób nieco odmienny, aniżeli budżety lat poprzednich od czasu przeprowadzenia konwersyi długu indemnizacyjnego. Budżety bowiem lat poprzednich były układane w ten sposób, iż zamykały się zupełną równowagą dochodów z wydatkami, całą zaś przewyżkę dochodów nad wydatkami wstawiano w odnośną pozycyę wydatków „na spłatę dawnych długów". Pozycya ta, dająca właściwą miarę rezultatu gospodarki finansowej, była oczywiście zmienną, a wysokość jej zawsze dopiero ostateczną uchwałą finansową Sejmu bywała oznaczoną. Ponieważ w roku bieżącym oznaczoną jest już dokładnie suma potrzebna na umorzenie reszty dawnych emisyjnych pożyczek, przeto komisya wstawia odnośną sumę w rubryce wydatków zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego i uważa ją jako pozycyę stałą.

Prócz tego proponuje komisya także zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego użyć sumę 75.806 zł. na uzupełnienie dotacyi kasy krajowej do całego miliona zł.

Pozostałość w kwocie 44.060 zł. wstawia komisya w budżet jako przewyżkę dochodów nad wydatkami.

Komisya budżetowa uważa utrzymanie w tegorocznym budżecie pozycyi na spłatę dawnych długów przeznaczonej w nieuszczuplonej wysokości za rzecz niezbędną, jest to bowiem warunkiem dotrzymania planu finansowego przy konwersyi długu indemnizacyjnego ułożonego. Zgadza się też komisya ze zdaniem Wydziału krajowego, iż odpowiadające dawniejszym uchwałom Sejmu uzupełnienie dotacyi Kasy krajowej do miliona jest wielce pożądanem. Te dwie więc pozycye według mniemania komisyi nie powinnyby w czasie obrad w plenum Sejmu uledz zmianie, uledzby jej zaś musiały, gdyby w czasie plenarnych obrad powziął Sejm uchwały podnoszące znacznie wydatki preliminowane. Komisya tedy budżetowa uważa za swój obowiązek doradzać Wysokiemu Sejmowi jak najściślejsze umiarkowanie w tym względzie.

Porównanie budżetu krajowego według wniosków komisyi z projektem Wydziału krajowego przedstawia się co do wydatków oraz co do dochodów własnych funduszu krajowego, jak następuje:

Wydatki według projektu Wydziału krajowego 10,562.551 zł., wydatki według uchwał Komisyi budżetowej 10,546.202 zł. Wydatki według uchwał Komisyi budżetowej mniejsze o 16.349 zł.

Dochody własne funduszu krajowego według projektu Wydziału krajowego 3,961.740 zł. Dochody własne funduszu krajowego według uchwał Komisyi budżetowej 3,962.889 zł. Dochody własne funduszu krajowego według uchwał Komisyi większe o 1.149 zł.

Preliminarz komisyi budżetowej jest więc korzystniejszym od preliminarza Wydziału krajowego o 17.498 zł.

Wydatki funduszu krajowego, o ile we własnych dochodach tegoż funduszu nie znajdują pokrycia, pokrywane bywają dodatkami do podatków bezpośrednich.

Ponieważ suma wydatków funduszu krajowego wynosi . .	10,546. 202 zł.
suma dochodów własnych . . .	3,962.889 zł.
przeto pozostaje do pokrycia dodatkami do podatków bezpośrednich niedobór	6,583.313 zł.

Celem obliczenia przypuszczalnego rezultatu dodatków do podatku należy oznaczyć wydatność jednego centa dodatków do podatków, które mają wpłynąć za rok 1897. Tak, jak w poprzednich budżetach przyjmuje komisya za normę w tym względzie mniej więcej przecięcie ubiegłych trzech lat, t. j. w kwocie 110.600 zł., podczas gdy w r. zeszłym wydatność ta obliczoną była na 110.000 zł.

Co się tyczy kwestyi wydatności centa dodatków do podatków, konstatuje komisya, że przypuszczalna wydatność centa w zeszłym roku, pomimo iż przyjęta była nieco ponad przecięcie trzechletnie była korzystniejszą aniżeli preliminowano. Ta właśnie okoliczność umożliwiła przewyższającą preliminarz istotną spłatę dawnych długów emisyjnych. Podobnież wyniki wpływu dodatków do podatków na rachunek budżetu tegorocznego będą niezawodnie nieco korzystniejszemi, aniżeli przecięcie trzech lat ostatnich. Na podstawie bowiem zasięgniętych informacyi, mogła już w obecnej chwili komisya sprawdzić, że wyniki wpływu dodatków do podatków w roku 1896 są jeszcze pomyślniejsze aniżeli wpływ na rok 1895.

Pomimo tego pomyślnego rezultatu nie proponuje komisya podwyższyć wydatności centa dodatków do podatku ponad wniosek Wydziału krajowego, a to głównie z tego powodu, ponieważ rok bieżący jest ostatnim rokiem t. zw. zwyżkowych budżetów — ukształtowanie zaś przyszłego budżetu jest co do przypuszczalnych rezultatów w ogóle niepewnem. Wobec tego zapewnienia znacznej przewyżki na rok następny jest rzeczą bardzo pożądaną, a tem samem nadzwyczaj ostrożne preliminowanie rzeczą w obecnej właśnie chwili niezawodnie całkiem uzasadnioną.

Komisya budżetowa proponuje dalej, by Sejm uchwalił dodatki do podatków w tej samej wysokości jak na rok 1896 t. j. 61 ct., z ulgą 14 ct. dla Krakowa i powiatów krakowskiego i chrzanowskiego. Przyjmując tę stopę i zastosowując dzielnik przyjęty dotąd w przedmiocie ulg podatkowych dla Ks. Krakowskiego mianowicie, że na 100 zł. wydatności centa przypada na Księstwo Krakowskie 7·7 prc., na Galicyę wschodnią i zachodnią 92·3 prc., razem 100 prc.

Z wymienionej powyżej przeciętnej wydatności centa dodatków wypada w kwocie 110.600 zł.: na Księstwo Krakowskie 8.516 zł. 20 ct., na Galicyę wschodnią i zachodnią 102.083 zł. 80 ct., razem 110.600 zł.

Podług podanej stopy powinny dodatki do podatków na r. 1897 przynieść:

a) w Galicyi wschodniej i zachodniej po 61 centów od 1 zł., przy wydatności centa wynoszącej 102.083 zł, 80 ct. zł. 6,227.111 ct. 80.

b) w W. ks. Krakowskiem po 47 ct. od 1 zł., przy wydatności centa wynoszącej złr. 8516 ct. 20, zł. 400.261 ct. 40, razem złr. 6,627.373 ct. 20, co pokrywa podany powyżej niedobór zł. 6,583.313, i daje nadwyżkę 44.060 zł.

Budżet tedy tegoroczny, jak z powyższego wywodu wynika, zamyka się zupełną równowagą dochodów z wydatkami. Nadto jako okoliczność dla gospodarki krajowej korzystną podnosi komisya wzmagającą się w ostatnich dwóch latach wydatność centa dodatków do podatków bezpośrednich. W wydatkach natomiast okazuje się wzrost tak znaczny, iż pominąwszy wydatki nadzwyczajne i inwestycyjne, już sam wzrost zwyczajnych wydatków, jeżeliby w budżetach następnych uwidocznił się w tymsamym stosunku, jak w ostatnich latach ubiegłych, pociągnąłby za sobą konieczność uzyskania nowych źródeł dochodu dla funduszu krajowego. Prócz tego nie należy też milczeniem pominąć i tej okoliczności, że równowagę w budżecie tegorocznym zawdzięcza się w części stosunkowo bardzo znacznej i nienormalnej nadwyżce rachunkowej z lat ubiegłych.

Tegoroczny budżet uważać należy jako zamknięcie pewnej epoki finansowej. Już budżet przyszłoroczny będzie się co do wielu pozycyi zasadniczo różnił od tegorocznego preliminarza a nadto polegać będzie na nieco odmiennych podstawach. Odpadną w szczególności w przyszłorocznym budżecie w wydatkach i dochodach pozycye mające czysto przejściowy charakter, które są wynikiem zawartej ze skarbem państwa ugody indemnizacyjnej oraz przeprowadzonej konwersyi długu krajowego. Pozycye te wydatków i dochodów równoważą się mniej więcej w tegorocznym budżecie, — odpadnięcie ich przeto samo przez się nie będzie miało wpływu na równowagę budżetową.

Prócz tego nastąpią co do podstaw naszego budżetu doniosłe zmiany. Pominąwszy projektowane podwyższenie niektórych państwowych podatków konsumcyjnych i ewentualny udział krajów w rezultacie tego podwyższenia, już sama wchodząca w życie z dniem 1 stycznia 1898 r. reforma podatków bezpośrednich nie pozostanie bez wpływu na budżet krajowy. Zapewniony reformą tą opust w podatkach bezpośrednich (gruntowym, domowym i zarobkowym) ścieśni do pewnego stopnia główną podstawę dochodów krajowych, którą są dodatki do bezpośrednich podatków państwowych, natomiast zaś oznaczony artykułami VII. i IX. ustawy wprowadzającej nową ustawę podatkową (ustawa z 25 października 1896 dz. ust. p. nr. 220) udział krajów koronnych w dochodzie z podatku osobisto-dochodowego da funduszowi krajowemu pewne nowe źródło dochodu.

Zważywszy, że w najbliższej przyszłości niezbędne zasadnicze zmiany zajdą w budżecie krajowym i że już wzrost normalny wydatków pociągnie w przyszłości za sobą konieczność uzyskania na rzecz kraju nowych źródeł dochodu, uważa komisya budżetowa za swój obowiązek zwrócić uwagę Sejmu na to, że p r z e z o r n o ś ć w układaniu p r e l i m i n a r z a budżetowego, o s z c z ę d n o ś ć i ś c i s ł o ś ć co do wydatków w chwili obecnej, bardziej są jeszcze niż kiedykolwiek czasie.

Wybory do Rady państwa.

Oddział wschodni centralnego komitetu wyborczego odbędzie posiedzenie w niedzielę 14 b. m., o godzinie 11 przed południem we Lwowie, w Towarzystwie kredytowem ziemskiem.

Oba oddziały: wschodni i zachodni centralnego komitetu wyborczego zbiorą się na wspólne posiedzenie d. 20 b. m. o godzinie 11 rano w Towarzystwie kredytowem ziemskiem we Lwowie.

Ze Staregomiasta otrzymujemy pismo następujące: W dniu 4 lutego b. r. ogólne zgromadzenie obywateli z tutejszego powiatu wybrało komitet ściślejszy przedwyborczy składający się z 30 członków, któryto komitet wzywa kandydatów ubiegających się o mandat do Rady państwa tak z kuryi IV. i V,, ażeby swą kandydaturę zgłosili w komitecie powiatowym.

Gazeta Polska donosi: Komitet wyborczy stronnictwa ormiańsko-polskiego na Bukowinie odbył posiedzenie pod przewodnictwem p. Grzegorza Bohdanowicza i jednogłośnie postanowił zalecić wyborcom polskim w drugiem kole kuryi wielkiej posiadłości, jako kandydatów do Rady państwa, dotychczasowych posłów, pp.: dr. Stefana Stefanowicza i barona Jerzego Wasilko. Jak wiadomo, taką samą uchwałę powzięło stronnictwo rumuńskie.

Wymordowanie wychodźców galicyjskich w Brazylii.

Urzędowa relacya austro-węgierskiego konsula w Curitiba, stolicy brazylijskiego stanu Parana przynosi straszną wieść o rzezi, jaką wyprawił dnia 6 grudnia r. z. oddział Indyan z plemienia Botokudów wśród kolonistów ruskich w osadzie Moema, należącej do kolonii Lucena. Ofiarą rzezi padło 19 osób, dwie uratowały wprawdzie życie, lecz odniosły ciężkie rany. Poniosły śmierć na miejscu: Anastazya Kupicka i dwoje jej dzieci z Frynki powiatu żółkiewskiego; Zofia i Franciszka Kozierowe i Marya Kisielewska z dzieckiem, z Kondratowa, powiatu złoczowskiego; Michał Skowrona, jego żona i dwoje dzieci z Sielca bełzkiego, powiatu sokalskiego, Mikołaj Michaluk i jego żona z Barszczowic, powiatu przemyślańskiego, Melania Krochmal i jej dziecko, które wrzucono żywcem do

---

13)

JANEK

(Z francuskiego).

III.

(Ciąg dalszy).

Zwyklę, co dwa tygodnie bywały w Trappes przyjęcia dla sąsiedztwa. Młodych panien bywało na nich niewiele, ale pomimo to, ruch, oświetlenie, stół ozdobiony kwiatami, rozweselały Cesię i Jankę. W czasie tych obiadów obie sadzane bywały na samym końcu stołu, na „szarym końcu"; dnia pewnego, wbrew zwyczajowi, Ireneusz dostał miejsce przy nich.

Dokuczał Cesi siatką jej na włosy „niewidzialną", którą widać było, a Jance szpileczkami z grzywki, które zsuwały się jej za kołnierz i łechtały ją nieprzyjemnie.

— Szpileczki pani nadto cienkie, wyglądają jak łapki zajęcze.... — mówił. — Co za porównanie z temi wielkiemi szpilkami japońskiemi, spinającemi śmiało ciężkie i piękne czarne włosy, ale nie piękniejsze od twoich, Janko!

I wyciągając z kieszeni dużą kopertę z pieczątką herbową i stemplem japońskim — dodał, śmiejąc się:

— Gdybym śmiał, miałbym wam tu coś do pokazania....

— Cóż to jest? — spytała Janka także ze śmiechem.

— Rysunki....

— Proszę pokazać.

— O nie, bardzo przepraszam! To nie są rysunki dla małych panienek.... A zresztą, to sprawa pomiędzy mną i Vineuil'em.

— Vineuil?

— Raymond de Vineuil, kolega mój z ambasady.... Znajduje się obecnie w Japonii, gdzie się wcale nie nudzi, zaręczam wam....

— Proszę mi dać markę listową do mojego zbioru — rzekła Janka, wyciągając rękę i nie myśląc już o niczem innem tylko o pozyskaniu szacownej zdobyczy.

Ireneusz odkleił delikatnie markę, którą uszczęśliwiona Janka starannie ukryła w pularesiku.

Wieczorem przechadzano się po parku, oświetlonym weneckiemi latarniami, które dla zabawy porozwieszano po drzewach.

Alicya, cała w bieli, szła zwolna, prowadzona pod ramię przez poważnego radcę stanu, który będąc już w wieku podeszłym, czuł się upoważnionym do galanteryi w obec dam. Alicya wyglądała jak zjawisko pomiędzy drzewami, na których tle postać jej się uwydatniała. Pani Salneuve, lubiąca wyrażać się aluzyami — zawołała:

— Alicyo, wyglądasz jak Biała dama!

— Twoja matka ma słuszność — rzekł Ireneusz — w nocy, w tem pół świetle, czynisz bardzo miłe wrażenie!

Alicyi oczy zabłysły, ale nic nie odpowiedziała.

Pan de Montelair zaopiekował się panienkami. Uprzejmość jego wydawała się zupełnie naturalną, zwłaszcza, że „Mademoiselle" była nieobecną, gdyż pojechała odwiedzić swego chorego brata do Alençon.

Niby nie umyślnie, Ireneusz zaciągnął panienki w najciemniejszą stronę parku. Gdy doszli do zacisznego miejsca, otoczonego drzewami, bawiąc się, zaczął próbować echa, spiewając pełnym głosem: C i e m n y l a s.... z Wilhelma Tella. Obie panienki słuchały tego spiewu w skupieniu i patrzyły w gwiazdami usiane niebo, jak gdyby melodya tego głosu miała je unieść w obłoki.

Zamilkł i czar prysnął. Wtedy zaczęli się straszyć wzajemnie, chowając się za drzewa; pełno było śmiechu z tego powodu.

Nagle Ireneusz spostrzegł świecącego robaczka w krzakach rododendronu i chcąc go pokazać Cesi, która nie mogła go znaleźć, pociągnął ją za rękę.

— Widzisz? — rzekł cicho.

— Widzę, widzę, puść mnie! — odrzekła, wyrywając się.

Janka ujęła ją pod ramię i zaczęły dążyć z powrotem do domu. Ireneusz szedł za niemi.

— Co on ci zrobił, żeś się gniewała? — szepnęła Janka ciekawie.

— Nic mi nie zrobił.

Ale Janka chciała wiedzieć koniecznie.

— Ścisnął mnie za rękę, a ja tego nie lubię — odrzekła Cesia sucho.

Wróciły w oświetlone miejsce przed domem.

— Trzebaby już abyście spać poszły — rzekła pani Avril ubrana w chustki i szale.

— Och, mamo!.... tak pięknie na dworze! — protestowała Janka.

— Nie, moje dzieci.. — Już jedenasta!..— odrzekła matka Janki, stęskniona zapewne za swoimi listami, które odczytać pragnęła, gdy córka spać pójdzie...

Poszły więc obie do pokoju Cecylii, gdzie miały zwyczaj razem odmawiać pacierze.

Janka nie mogła wyciągnąć ani słowa ze swojej milczącej kuzynki, która długo po skończonym pacierzu klęczała z zatopioną twarzą w dłonie.

— Ja ciebie rozbiorę — rzekła wreszcie Janka, aby ją rozerwać. — Zobaczysz jaka ze mnie dobra panna służąca.

Zaczęła od rozpinania broszki — małej jaszczureczki ze strasu — ale daremnie [illegible] gała na wszystkie strony, nie mogła dać [illegible]

— Poczekaj, ja sama odepnę; ty [illegible] jesteś przyzwyczajona.

Zbliżyła się do lustra, zaczęła po[illegible] w prawo, w lewo, przyciskała tak silnie, [illegible] palec ją bolał.

— Ach, to nieznośne! cóż się to stało? [illegible] mówiła rozbawiona tym wypadkiem. — Trzeba nam będzie zejść na dół, prosić pomocy.

Wyszły na korytarz, ale z góry [illegible] dów usłyszały ruch, głosy i zobaczyły, że [illegible] pełna gości, wybierających się z powrotem do domu. Powozy stały już przed gankiem.

— Poczekajmy trochę — zejdziemy, [illegible] wszyscy goście odjadą.

Zdziwienie było wielkie, gdy zobaczono panienki wracające do salonu.

— Jakto! — jeszcze nie spicie?

Cesia opowiedziała wypadek z broszką.

— To dzieciństwo! — rzekła pani A[illegible] która właśnie miała się wymknąć do swego pokoju.

Ale pomimo swego niezadowolenia, [illegible] bowała odpiąć broszkę.

— To prawda! — dodała.— Nie wiem, [illegible] to znaczy, ale rzeczywiście niema sposobu.

— Ja się tego podejmuję — rzekł Ireneusz. — Chodź, Cesiu.

— Wcale nie! — zawołała pani [illegible] neuve. — Ty się nie rozumiesz na tych rzeczach.

Trochę niecierpliwie pociągnęła Cesię [illegible] siebie, podniosła jej głowę, szarpnęła broszkę, rozrywając prawie materyę sukni, [illegible] że jej się nie udaje rozpiąć.

— Ależ boli mnie, mamo! — zawołała Cesia.

— Musi przejść przez moje ręce! — rzekł Ireneusz śmiejąc się.

(Ciąg dalszy nastąpi).

gnia, z Dunajewa, powiatu przemyślańskiego, Anna Dudko z Kurowic, powiatu przemyślańskiego, Józef Bil i jego żona z Bogdanówki, powiatu złoczowskiego, wreszcie dziecko Jana Martynowa z Białkowic, powiatu złoczowskiego. Sam Jan Martynow i syn Michała Bila odnieśli ciężkie rany.

Skoro rząd brazylijski dowiedział się o tej katastrofie wysłał natychmiast na miejsce wypadku oficera policyi z żołnierzami celem ochrony kolonistów przed możliwymi dalszymi napadami, i pogrzebania wymordowanych. Pogrzeb odbył się dnia 11 grudnia pod eskortą wojskową, składającą się z 70 ludzi, poczem zbrojna ta kolumna uderzyła na ukrytą w pobliskich lasach i sposobiącą się do nowego napadu hordę Indyan, która po pierwszych wystrzałach rozprószyła się. Austrowęgierski wicekonsul ze względu na to, że osadnikami kolonii wystawionej na wielkie i ciągłe niebezpieczeństwa ze strony koczowniczych plemion indyjskich, byli wyłącznie poddani austryaccy, udał się do rządu z prośbą o wyjaśnienie, co zamierza uczynić, aby zapobiedz na przyszłość tego rodzaju rzeziom. Rząd zapewnił, że poczynił już potrzebne zarządzenia, mianowicie po wycofaniu wojska wyznaczył dla ochrony kolonii oddział leśników, których z lepszym skutkiem niż żołnierzy można używać przeciw Indyanom.

Zadaniem ich jest odbywać bezustannie patrole po lasach i od czasu do czasu przedsiębrać wyprawy przeciw rozbójniczym plemionom. Jedna z takich wypraw już się odbyła, przyczem ubito 40 z plemienia Botokudów, resztę zaś bandy rozprószono. Władze w Rionegro zarządziły składki dla rodzin wymordowanych i zaopiekowały się osieroconemi dziećmi oddając je na wychowanie w samej kolonii. Botokudowie i dawniej napadali często na osadników, lecz tak strasznej rzezi jak ta, o której mowa nigdy jeszcze nie wyprawili; zazwyczaj napady ich ograniczały się na tem, iż podczas nieobecności mężczyzn wkradali się do domów i zabierali naczynia kruszcowe, łakomi są bowiem głównie na żelazo i inne kruszce, z których wyrabiają strzały, ostrza do lanc i noże. Za pojawieniem się kolonistów zazwyczaj uciekali wypuściwszy do nich po kilka strzał. Botokudowie grasują przedewszystkiem w zupełnie nieznanych obszarach stanu Santa Catarina na południe stanu Parana i z tego powodu głównie południowe kolonie owego stanu są najwięcej wystawione na ich napady. Dla cywilizacyi są zupełnie niedostępni i uchodzą za najniebezpieczniejsze plemie indyjskie w całej Brazylii.

Grecya, Kreta i Turcya.

Według depesz prywatnych, wiadomość o wysłaniu flotyli greckiej do Krety wywarła silne wrażenie we wszystkich stolicach europejskich — chociaż mniej więcej ogólnem jest przekonanie, że zjednoczonym zabiegom mocarstw powiedzie się odwrócić niebezpieczeństwo zbrojnego zatargu pomiędzy Turcyą i Grecyą.

Wiener Allg. Ztg. ogłasza rozmowę jednego ze swych redaktorów z ambasadorem tureckim w Wiedniu. Powiedział on: Depesze, że książę grecki Jerzy na czele floty odpłynął na Kretę, są mi naturalnie znane. Gdyby Grecya chciała w istocie szukać poważnych zatargów z Turcyą, to byłoby to szukaniem wojny bez wszelkiej słusznej przyczyny. Reformy na Krecie były w najlepszym toku i w jak najkrótszym czasie byłyby już zupełnie przeprowadzone. Podszczuwania z zewnątrz pobudziły mieszkańców Krety greckiej narodowości do nierozumnego oporu i przeszkodziły pokojowemu porozumieniu się. Turcy nie popełnili na Krecie żadnych nieprawidłowości. Wojska tureckie zachowywały się wzorowo, do jakichś poważnych zatargów nie było najmniejszego powodu. Turcya agitacye greckie musi uważać jako zamiar Grecyi anektowania na rzecz swoją Krety. Takim zamiarom atoli będzie się Turcya starała przeszkodzić i użyje w tym celu wszelkich sił, jakiemi rozporządza.

Gdyby wskutek tego przyszło do wojny, to rozumie się, że teren wojny nie ograniczyłby się tylko na Kretę, gdyż my Turcy nie mielibyśmy wówczas do czynienia tylko z powstańcami na Krecie, lecz musielibyśmy walczyć z całą Grecyą, jako nieprzyjacielem, a granica, która oddziela Grecyę od Turcyi leży na lądzie europejskim, a więc i tam zaszłaby zacięta walka. Turcya wówczas swe plany wojenne przeciw Grecyi przeprowadziłaby według swej woli i swych zamysłów nie oglądając się na żadne ościenne wpływy.

Gdyby Grecya rozpoczęła wojnę, to tem samem zniweczyłaby usiłowania mocarstw, dążące do utrzymania pokoju i zgwałciłaby wszelkie przepisy prawa międzynarodowego. My czujemy, że mamy za sobą słuszność i ufamy w przyjaźne poparcie mocarstw europejskich.

Z Aten donoszą do *Timesu*, że wysłanie greckiej floty nastąpiło na wiadomość, że tureckie łodzie torpedowe opuściły Dardanele i odpłynęły do Krety.

Rząd grecki otrzymał przed kilkoma dniami od wszystkich mocarstw noty werbalne, w których zaznaczono, iż mocarstwa pragną zachować niezależność państwa tureckiego, równie jak pokoju europejskiego i są pewne, że zamierzone reformy przywrócą wewnętrzny pokój i porządek w państwie tureckiem. Jeżeli Grecya popełni coś na własną rękę, odpowiedzialność za to spadnie na nią.

Nordd. Allg Ztg podaje informacye w sprawie protestu, przedłożonego w ubiegłym tygodniu przez ambasadorów tureckich wszystkim mocarstwom przeciw tajnym konferencyom ambasadorów w Konstantynopolu. Porta oświadczyła, iż konferencye te równają się spiskom przeciw państwu tureckiemu i wywołać mogą ogromne zaniepokojenie między mahometanami. Powodem powstania na Krecie jest, zdaniem W. Porty, przeprowadzenie reform.

Przeciw emigracyi do Stanów zjednoczonych Ameryki północ.

W ostatnich dniach stycznia uchwaliła Izba deputowanych Stanów Zjednoczonych 131 przeciw 118 głosom projekt ustawy, ograniczającej emigracyę z Europy. Ustawa postanawia, że każdy emigrant musi mieć co najmniej 16 lat, umieć czytać i pisać w języku kraju, którego dotychczas był mieszkańcem. Przeciwko przepisowi, że znajomość czytania i pisania jest konieczną, podniosła się żywa opozycya. Niemiecki deputowany z Missouri, Bartholdt, dowodził w Izbie, że w Europie znajdują się miliony ludzi, których uważać należy za bardzo dobry materyał kolonizacyjny, a którym takie brzmienie ustawy albo utrudni, albo nawet uniemożebni przyjazd do Stanów. Jako przykład takich emigrantów podał Bartholdt Niemców w rossyjskich prowincyach nadbałtyckich, Menonitów w Rossyi południowej i Francuzów alzackich, którzy umieją wprawdzie czytać i pisać, ale nie w języku państwa, którego są poddanymi. Oprócz tego są języki w Europie, które nigdzie nie są językami państwowymi n. p. polski lub hebrajski. Dalej podniósł Barthold, że ustawa nie czyni wyjątków co do żon tych emigrantów, którzy warunkom podanym odpowiadają. Skutkiem tego będzie częste odrywanie żon niepiśmiennych i nieczytających od mężów, w myśl ustawy zadowalniająco wykształconych. Należałoby więc, aby Izba uchwaliła dawniejszy sprawiedliwszy projekt, niezaprowadzający dla kobiet przyjeżdżających żadnego cenzusu inteligencyi. Ani Bartholdt, ani cały szereg następujących mowców, nie zdołał przeprzeć swoich postulatów i Izba uchwaliła większością 13 głosów obostrzony projekt ustawy. Przedłożenie wróciło napowrót do senatu, który, jak ostatnie telegramy doniosły, obstaje przy poprzedniem, łagodniejszem brzmieniu ustawy.

Powodem obostrzenia ustawy jest — jak pisze korespondent *Kölnische Zeitung* — chęć ograniczenia imigracyi żydów polskich i rossyjskich. W ostatnich dziesiątkach lat przybywali oni wielkiemi masami, po większej części zupełnie bez środków do życia. Nie mając ani pieniędzy, ani ochoty do podróży w głąb kraju, pozostawali ci przybysze w Nowym Yorku i innych miastach na wschodnim brzegu, zgłaszając się do pracy za bezprzykładnie niską cenę. Robotnicy amerykańscy nie mogli naturalnie oprzeć się tej konkurencyi, co dało powód do rozruchów, często nawet z rozlewem krwi połączonych. Oprócz tego, jak zapewniają dzienniki amerykańskie, przybyli żydzi objawili w danych warunkach bardzo szkodliwe dla ogółu mieszkańców skłonności. Od dłuższego już czasu walczą mianowicie władze z doskonale zorganizowanemi szajkami, które systematycznie a bardzo wysoko ubezpieczają domy, zakupione w tym celu bardzo tanio, a następnie podpalają je umyślnie, żądając potem od Towarzystw asekuracyjnych znacznych premij. Wiele takich „przedsiębiorstw“ odkryto w ostatnich czasach, ale pozostało jeszcze bardzo wiele nie odkrytych. Na żydów także uskarżają się Amerykanie, zarzucając, że znaczny wzrost popełnianych kradzieży przypisać należy ich organizacyi i inicyatywie.

KRONIKA

Lwów, 12 lutego

— **JE. Pan Minister** dr. Edward Rittner przyjmował dzisiaj przedpołudniem, począwszy od godziny 10 rano, w biurze księcia Namiestnika, przedstawienia władz i reprezentacyi. Jego Ekscelencyi przedstawili się: duchowieństwo kapituł grecko-katolickiej i ormiańskiej, Wiceprezydent Namiestnictwa p. Jan Lidl na czele gremium radców Namiestnictwa: Wiceprezydent krajowej Rady szkolnej dr. Michał Bobrzyński na czele Rady szkolnej krajowej; JE. Prezydent wyższego sądu krajowego dr. Aleksander Tchorznicki z Wiceprezydentem dr. Janem Dylewskim, Prezydentem sądu krajowego dr. Edwardem Bauchem i starszym prokuratorem Filipem Woronieckim; Wiceprezydent krajowej Dyrekcyi skarbu dr. Witold Korytowski na czele gremium radców tej władzy. P. Prezydent wręczył następnie Jego Ekscelencyi na czele deputacyi urzędników salinarnych, pięknie wykonaną mapę nowego pola odbudowy w kopalniach wielickich, które otrzymało nazwę „pole odbudowy Edwarda Rittnera“. Pole to położone jest między 3 a 4 poziomem w głębokości 160 metrów, mapa zaś jego, wręczona JE. Ministrowi, została wykonana ozdobnie przez mierniczego p. Barącza, a ujeta w piękną tekę w introligatorni tutejszej p. Getritza. — W dalszym ciągu przyjął Jego Ekscelencya prokuratora skarbu, radcę Dworu dr. Wiktora Korna, na czele radców Prokuratoryi; reprezentacyę miasta, złożoną z prezydenta dr. Godzimira Małachowskiego i obu wiceprezydentów pp. Schayera i Michalskiego; rektora Uniwersytetu ks. dr. Komarnickiego na czele senatu akademickiego; rektora Politechniki prof. Łazarskiego z dziekanami Politechniki; prezesa Izby handlowej dr. Zdzisława Marchwickiego i wiceprezesa Izby p. Piepesa; przewodniczącego krajowej Rady zdrowia prof. Adama Czyżewicza; naczelnego dyrektora poczt i telegrafów radcę Dworu Jana Seferowicza, który przybył ze starszym radcą pocztowym Emilem Gaberlem; dyrektora kolei państwowych radcę Dworu Alfreda Deymę; dyrektora policyi radcę Dworu Krzaczkowskiego i starostę Stanisława Kwiatkowskiego; naczelników galic. dyrekcyi lasów i dóbr skarbowych: star. radców Piotra Hirscha i Alfreda Rosenberga; dyrektora szkoły weterynaryi dr. Józefa Szpilmanna; dyrektora państwowej szkoły przemysłowej Zygmunta Gorgolewskiego i dyrektora żeńskiego seminaryum nauczycielskiego we Lwowie Mieczysława Baranowskiego.

Jego Ekscelencya rozmawiał ze wszystkimi przedstawiającymi się mu jak najżyczliwiej i wypytywał dokładnie i wyczerpująco o stosunki kraju w zakresie każdej władzy i reprezentacyi.

Następnie udzielał Pan Minister posłuchań prywatnych.

— **Obiad.** U JE. księcia Namiestnika i księżnej Konstancyi Sanguszkowej, odbył się wczoraj o godzinie 7 obiad, na cześć bawiących w mieście naszem Ich Ekscelencyj: Pana Prezydenta Ministrów Kazimierza hr. Badeniego i Pana Ministra dr. Rittnera. W obiedzie tym wzięli udział: JEm. ks. Kardynał Sylwester Sembratowicz, Ich Ekscelencye: Włodzimierz hr. Dzieduszycki, ks. Arcybiskup Morawski, dr. Julian Dunajewski, dr. Stanisław Madeyski, Apolinary Jaworski, komendant korpusu Jan hr. Schulenburg, Prezydent wyższego sądu dr. Aleksander Tchorznicki i generał-porucznik Kleinschmidt-Wilhelmsthal; książę Biskup krakowski Puzyna, Wiceprezydent Namiestnictwa Jan Lidl, Wiceprezydent kraj. Dyrekcyi skarbu dr. Witold Korytowski, Wiceprezydent kraj. Rady szkolnej dr. Michał Bobrzyński, Wiceprezydent wyższego sądu kraj. dr. Jan Dylewski, Prezydent sądu krajowego dr. Edward Bauch, Prezes krakowskiej Akademii umiejętności dr. Stanisław hr. Tarnowski, radcy Dworu: Włodzimierz hr. Łoś, Jan Hild, Jan Seferowicz, Władysław Krzaczkowski, Alfred Deyma i dr. Wiktor Korn; członek Izby panów, prezydent Izby handlowej i przemysłowej dr. Zdzisław Marchwicki, posłowie: Wojciech hr. Dzieduszycki i Józef Męciński, prezydent miasta dr. Godzimir Małachowski, radcy Namiestnictwa: Gustaw Mauthner i Adam Krechowiecki, sekretarz ministeryalny dr. Karol Wiener.

— **Wiadomości kościelne.** Archidyecezya lwowska obrz. łać.: Odznaczeni *exp. can.*: ks. Piotr Dołęga Piskorski, proboszcz w Nastasowie i ks. Piotr Niedźwiedzki, proboszcz w Wiśniowczyku. — Instyt. kanoniczną na probostwo w Rakowcu otrzymał ks. Jan Dąbrowski. — Prezentę na probostwo w Winnikach otrzymał ks Jakób Polek.

Dyecezya przemyska: Odznaczony *usu R. et M* ks. Izydor Pilarski (z dyecezyi lwowskiej) kurat. wojsk. w Przemyślu.

— **Z Uniwersytetu.** P. Franciszek Gołąb, rodem z Wierzawic, w Galicyi, otrzymał na Uniwersytecie lwowskim stopień doktora praw.

P. Jakób Springer, rodem z Ciężkowic w Galicyi, otrzymał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora praw.

— **Z Dyrekcyi kolei państwowych.** Na szlakach Tarnopol-Kopeczyńce, Hliboka-Berhometh, Karapcziu-Czudim, Hliboka-Seret, Hatna-Kimpolung podjęto ruch wszelkich pociągów.

Natomiast na szlaku Berhometh-Meżybrody ruch pociągów jest jeszcze wstrzymany.

— **Bal** na weteranów 1863 roku, odbędzie się w końcu tego miesiąca. Zakończy on godnie długi szereg balów tegorocznych publicznych. Protektorat objęła pani prezydentowa Marchwicka; jedno to imię, będące synonimem energii, stanowi gwarancyę powodzenia. W niedzielę przyszłą o godzinie 4 odbędzie się u p. Marchwickiej (ul. Ossolińskich 3), posiedzenie pań, zaproszonych do wzięcia udziału w pracach komitetu.

— **Walne zgromadzenie** Towarzystwa literackiego im. Adama Mickiewicza, odbyło się wczoraj o godzinie 7 wieczorem w gmachu Uniwersyteckim. Zgromadzenie zagaił w pięknej przemowie prezes prof. Roman Pilat, dając w niej pogląd na rozwój Towarzystwa, stan obecny jego prac i na warunki, pod jakimi prace te w przyszłości korzystnie będą mogły się rozwijać. Przemowę tę przyjęto rzęsistymi oklaskami. Z kolei walne zgromadzenie przyjęło do wiadomości streszczone przed kilku dniami przez nas sprawozdanie z czynności wydziału za czas od roku 1893—1896, wyrażając wydziałowi podziękowanie za jego zabiegi. Przyjęto także sprawozdanie komisyi rewizyjnej i uchwalono podziękowanie dla skarbnika Towarzystwa, dr. Henryka Sawczyńskiego za jego pracę. Przystąpiono następnie do wyborów. Prezesem został wybrany przez aklamacyę ponownie dr. Roman Pilat. Ponieważ dotychczasowy zastępca prezesa, prof. Ludwik Finkel, z powodu wielkiego zajęcia innemi pracami wyboru przyjąć nie chciał, wybrano przeto wiceprezesem dr. Wilhelma Bruchnalskiego. Skarbnikiem wybrany ponownie dr. Henryk Sawczyński, a do wydziału weszli pp.: Władysław Bełza, dr. Bronisław Czarnik, dr. Ludwik Finkel, dr. Bronisław Gubrynowicz, Korneli Heck i Franciszek Konarski, oraz jako członkowie przybrani: dr. Franciszek Krczek, Tadeusz Pini i dr. Konst. Wojciechowski. Do komisyi kontrolującej wybrano ponownie pp.: Seweryna Krogulskiego, Władysława Schmidta i Jana K. Zielińskiego. Po załatwieniu wniosków członków, przewodniczący zamknął walne zgromadzenie.

— **Wieczorek z tańcami „Echa“.** Wobec niezwykłego powodzenia, jakiem cieszył się w tym roku wieczorek z tańcami, urządzony przez „Echo“ w dniu 2 lutego, postanowił zarząd tego Towarzystwa urządzić w ciągu bieżącego karnawału jeszcze jedną taką zabawę, mianowicie dnia 1 marca. Wieczorek odbędzie się tym razem w salach Kasyna miejskiego, ponieważ sale klubu pocztowego okazały się na poprzednim wieczorku za szczupłe.

— **Z Obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 12 lutego godzina 10 rano 1897.

Dnia	Godz.	Barometr mm. *	Temperatura °C.	Wiatr kierunek	Wiatr siła	Zachmurzenie nieba ** 0—10
11/2	2 połud.	761·95	— 1·6	W	4	10
11 2	9 wiecz.	760·10	— 4 0	SW	3	10
12/2	7 rano	757·65	— 3·8	W	3	10

Najwyższa temperatura od 7 rano dnia 11 lutego do 7 rano dnia 12 lutego b. r. była —1·6°C., najniższa —4·6 C.

Opad śniegu wynosił 1·6 mm.

Barometr opada.

*) Podane stany barometru są zredukowane do poziomu morza i przy temperaturze 0 C. Chcąc oznaczyć stan barometru dla pewnej wysokości n metrów, należy w wysokości $\frac{n}{11}$ mm. odjąć.

**) 0 Pogodnie.

**) 10 całkiem zachmurzone.

— **Świetne polowanie.** W Szepetówce, na Wołyniu u hr. Józefa Potockiego, odbyło się świetne polowanie z niezwykłym rezultatem. W ciągu 5 dni ubito w 12 strzelb, 86 dzików i 78 rogaczy!

— **Ekspedycyę** do zbadania dżumy w Indyach, wysyła właśnie wiedeńska Akademia nauk, która rozporządza dość znacznym funduszem, zapisanym jej specyalnie na cele naukowe przez zmarłego kilka lat temu milionera Treufla. Na koszta ekspedycyi Akademia wyasygnowała 60.000 zł., a zorganizowanie jej powierzono specyalnej komisyi pod przewodnictwem znanego epidemiologa, prof. Weichselbauma. Do składu tej ekspedycyi należy kilku wybitniejszych lekarzy wiedeńskich i pewna liczba chirurgów. Stowarzyszenie lekarzy wiedeńskich zaopatrzyło członków wyprawy w odpowiednią instrukcyę i notatkę, zawierającą szereg pytań, na które należy przygotować odpowiedzi. Rząd austryacki ze względu na ważny cel wyprawy, zwrócił się do władz angielskich z prośbą o pomoc młodym uczonym wiedeńskim do szczęśliwego spełnienia powierzonej im misyi. Członkowie ekspedycyi zamierzają otworzyć w Bombayu laboratoryum dla doświadczeń anatomicznych, klinicznych, a w szczególności bakteryologicznych.

Jeden z młodszych warszawskich lekarzy, jak donoszą pisma miejscowe — dr. P., wyjechał również w ubiegłym tygodniu do Indyj, aby na miejscu zająć się badaniem dżumy. Dr. P. wyjechał do Tryestu, gdzie przyłączy się do wyprawy lekarzy austryackich i włoskich, udających się nad Ganges.

— **Dr. Nencki,** członek instytutu medycyny doświadczalnej w Petersburgu, z powodu 25-letniej działalności na polu naukowem, został wybrany na członka honorowego rady Uniwersytetu kazańskiego.

— **Bal polski w Petersburgu,** na dochód katolickiego Towarzystwa dobroczynności, odbył się przedwczoraj ze zwykłą wspaniałością.

Na balu obecni byli ambasadorowie francuski i włoski, oraz wielu Polaków, między innymi ks. Radziwiłł, hr. Józef Potocki, hr. Plater, hr. Rzewuski.

— **Z Rzymu** donoszą: Ojciec św. polecił sporządzić fotodruki słynniejszych kodeksów i palimpsestów w bibliotece watykańskiej się znajdujących, aby w ten sposób zapobiedz niszczeniu tych cennych, a często używanych zabytków. Fototypia to sztuka, która przedewszystkiem w Rzymie świetnie się rozwinęła.

— **W Jałcie,** nad Czarnem morzem, do której mnóstwo osób i księży przybywa na kuracyę, rossyjskiej Abbazyi, ma stanąć kościół katolicki. Ktoś bezimienny ofiarował 3000 rubli, ks. Murat 100 rubli i t. d. Między darami jest także 30 rubli od Karaima Józefa Chadżego. Karaimi, w Galicyi zwani Karaitami (w jednym Haliczu teraz mieszkają, dawniej także w Kukizowie), żydzi nietalmudyści, mają swą główną siedzibę w Krymie.

— **Olbrzymi proces bandy zbójeckiej** ukończył się w Radomiu. Na ławie oskarżonych zasiadło 33 osób, przewaznie żydów, którzy w ostatnich latach tworzyli w miasteczku Przedborzu doskonale zorganizowaną bandę złoczyńców. Szerzyła ona postrach w całej gubernii, a przy pomocy licznych stosunków długi czas zażywała bezkarności. Organizatorem bandy był Zelik Pachciarski, zwany „gubernatorem", dalej stali na jej czele: brat Pachciarskiego Chaim, zwany „wicegubernatorem" i Kazimierz Strojkowski, noszący miano „prokuratora". Zuchwalstwo rozbójników było zadziwiające. Sąd skazał 26 oskarżonych na kary od 10 lat ciężkich robót i zesłania na Sybir do roku więzienia. Sześć osób uniewinniono.

— **Zarazek dżumy.** Prezydent Faure odwiedził przedwczoraj instytut Pasteura w Paryżu, gdzie dr. Roux objaśniał fabrykacyę surowicy przeciw dżumie. Drobnoustroje zarazy, zdaniem dr. Roux, rozwijają się w ziemi i przechodzą najpierw prawdopodobnie przez organizmy zwierzęce, zanim się dostaną do ustroju ludzkiego. Zarazek ten jest najmniej odporny ze wszystkich znanych drobnoustrojów, albowiem obumiera już w rozczynie kwasu karbolowego. Rozwój jego w Indyach należy głównie przypisać niechlujności osobników, zapadających na dżumę. Nie potrzeba się przeto obawiać, jeżeliby wbrew wszelkim oczekiwaniom pojawiła się dżuma w Europie. Nie znalazłaby ona sprzyjającej podstawy dla swego rozwoju i najprawdopodobniej wkrótceby wygasła.

— **Wynalazek Polaka.** Z Chicago donoszą dzienniki: Galicyanin, dr. Kazimierz Midowicz, mieszkający w Los Angelos w Kalifornii, zrobił wynalazek. który może spowodować zupełny przewrót w budowie statków morskich. Motorem głównym mają być fale morskie, a ruch ich ustawiczny został wyzyskany dowcipnie przez wynalazcę dla wytworzenia siły elektrycznej, która wprawi w bieg cały okręt. Szczegóły wynalazku trzymane są dotąd w tajemnicy; ale znalazła się przedsiębiorcza kompania amerykańska, która według modeli dr. Midowicza buduje statek oceanowy, mający wkrótce kursować po Pacyfiku. Wiarogodni podróżni polscy, wracający z Kalifornii, widzieli próby, czynione z mniejszemi łodziami, i nie wątpią o powodzeniu wynalazku.

Notatki literacko-artystyczne.

Na posiedzeniu Towarzystwa przyrodników im. Kopernika dnia 9 b. m., wygłosił dr. Ludwik Silberstein wykład p. t.: „Eter i materya grubsza". Przedewszystkiem zestawił prelegent własności przypisywane cząstkom materyi grubszej z własnościami eteru świetlnego i elektromagnetycznego, przyczem okazały się wybitne pomiędzy nimi różnice. Na przykładach zaczerpniętych z historyi rozwoju fizyki w ostatnich wiekach, okazał on dalej, jak t. zw. materyę grubszą ogałacano stopniowo z „własności wewnętrznych", aby rzucić je na karb eteru światłonośnego. W końcu naszkicował prelegent zasady swojej własnej molekularnej teoryi materyi (ogłoszonej w „Elektrochemische Zeitschrift" 1896), przyczem scharakteryzował rolę cząstek grubszej materyi, jako praktycznie bardzo ważną, pomimo owego ogołocenia jej niemal ze wszystkich własności wewnętrznych, a to z powodu, że materya grubsza pozwala nam zmieniać korzystnie rozmieszczenie, a powtóre, stosownie do potrzeby także kierunek i prędkość ruchu energii w eterze.

Dowiadujemy się z „Wiadomości artystycznych", że liczny zastęp polskich gwiazd operowych powiększył się znowu o jedną. Jest nią Lwowianka p. Anna Floriani Zbierzchowska, która według sprawozdań dzienników genueńskich, spiewa z niebywałem powodzeniem w Chiavari na Rivierze.

Podobno ruchliwa dyrekcya naszej sceny ofiarowała pani Floriani parę gościnnych występów pod koniec bieżącego sezonu.

W Przemyślu w tych dniach wystawione będą szkice do panoramy „Berezyny" dyr. Fałata i Kossaka Równocześnie wysłali tam także swoje prace Kozakiewicz, Popiel, Rozwadowski, zaś Augustynowicz portret swój i JEm. ks. Kardynała Sembratowicza.

Setna rocznica urodzin znakomitego powieściopisarza i dramaturga, Józefa Korzeniowskiego, przypada w roku bieżącym w dniu 19 marca. — Pisma warszawskie nawołują, by dzień ten święciły sceny polskie uroczyście. Wezwanie zupełnie naturalne, gdyż Korzeniowski napisał kilkadziesiąt utworów dramatycznych, z których wiele — mimo zmienionych warunków i gustów — utrzymuje się stale w repertuarze.

„Trilby" w Wiedniu. Słynna powieść du Mauriera, przerobiona na niemniej słynną, ale za to daleko słabszą sztukę, dostała się i do Wiednia, gdzie w Karlteatrze odegrano ją z powodzeniem, ze znakomitym aktorem Bonnem w roli Svengolego.

W Komedyi francuskiej odegrano po raz pierwszy przysłowie Paillerona p. n.: „Mieux veut douceur et.... violence". Jest to przysłowie w 2 aktach, składające się właściwie z dwóch odrębnych sztuk. Pierwsza z nich się podobała, druga zaś nie wywołała entuzyazmu; grano wybornie.

Repertoar teatru hr. Skarbka pod dyrekcyą dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś, w piątek, po raz piąty „Popychadło", komedya w 4 aktach Jana Szutkiewicza.

W sobotę popołudniu dla młodzieży szkolnej po raz 6 „Szklana góra", baśń w 3 aktach a 5 odsłonach Z. Sarneckiego;

Wieczór, po cenach zwykłych operowych, po raz szósty „Goplana", opera w 5 odsłonach Wł. Żeleńskiego.

W niedzielę popołudniu o 3 „Cyrkowcy". komedya w 3 aktach Franciszka Schoenthana.

Wieczorem o pół do 8 „Straszny dwór". opera narodowa w 4 aktach Stanisława Moniuszki z pp: Strassernówną, Korolewiczówną, Kasprowiczową pp.: Myszugą, Jerominem, Górskim i innymi.

W poniedziałek po raz pierwszy „Mamuty", komedya w 5 aktach Michała hr. Dzieduszyckiego.

We wtorek „Halka", opera narodowa w 4 aktach Stanisława Moniuszki. Pierwszy występ pani Zofii Konarskiej, artystki opery warszawskiej.

Sejm.

Lwów, 12 lutego.

(14 posiedzenie 2 sesyi VII. peryodu).

(§) JE. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni, otwiera o godzinie 10 m. 30 przed południem posiedzenie. Obecnych 98 posłów.

Sekretarz p. Niezabitowski odczytuje spis petycyj, które przekazano komisyom i Wydziałowi krajowemu do załatwienia. Ogółem wpłynęło dotąd 2857 petycyj.

Z porządku dziennego przystępuje Izba do dalszej rozprawy nad projektem ustawy drogowej. Sprawozdawca poseł Romer.

W dalszej rozprawie przyjęto §§. 33 do 35 włącznie bez rozprawy.

Przy §. 36 komisya drogowa wprowadziła zmianę, iż Rada powiatowa w miarę uznania może niewykupione prestacye piesze zamienić na ciągłe w stosunku dwóch dni pieszych do jednego dnia ciągłego. Uchwała taka Rady pow. ma obowiązywać przez trzy lata.

P. Kramarczyk sprzeciwia się temu dodatkowi. Za tem zdaniem oświadczyli się jeszcze pp. Sredniawski i Warzecha.

Natomiast popierają ten dodatek komisyi pp. Merunowicz, Okuniewski i Abrahamowicz.

Po przemówieniu sprawozdawcy Izba uchwala §. 36 projektu z dodatkiem komisyi.

Uchwałą tą restytuowano ważne dla rozwoju komunikacyi postanowienie, które na ostatniem posiedzeniu odrzucono tylko dzięki przypadkowi.

Dalsze paragrafy przyjęto zgodnie z wnioskiem komisyi z małą stylistyczną poprawką w §. 38.

Dopiero §. 43 traktujący o wymierzaniu prestacyj w 30 większych miastach, objętych ustawą gminną z r. 1889, wywołał dyskusyę.

P. Dworski stawia do tego paragrafu poprawkę, której główną zasadą jest, aby 30 większym miastom przyznać stały zasiłek z powiatowego funduszu dróg gminnych w wysokości 5 prc. podatków bezpośrednich, rzeczywiście przez opodatkowanych w tych miastach w ciągu roku na rzecz tego funduszu wpłaconych. Komisya proponowała, ażeby miastom przyznać tylko 3 prc. zasiłek.

P. Fruchtman popiera gorąco wniosek p. Dworskiego.

P. Piniński domaga się, ażeby ostatni ustęp tego paragrafu tyczący się możności rozciągnięcia wyjątkowych postanowień także na inne miasta na podstawie uchwały sejmowej i za Cesarskiem zezwoleniem, usunąć z §. 43.

P. Abrahamowicz stawia pośredniczący wniosek, aby 30 większym miastom przyznać 4 prc. zasiłek.

P. Dworski obstaje przy swoim wniosku, gdyż — zdaniem mowcy — wymiar 5 prc. oparty jest na słuszności.

Sprawozdawca p. Romer zgadza się na stylizacyę §. 43 według wniosku p. Dworskiego, obstaje jednak przy zasiłku 3-procentowym.

Izba w głosowaniu uchwala ten paragraf z zasiłkiem 4 prc. według wniosku p. Abrahamowicza.

Następnie uchwalono całą ustawę do końca. Trzecie czytanie ustawy odbędzie się jutro.

Z porządku nastąpiło pierwsze czytanie wniosku posła Weigla w sprawie budowy linii kolejowych Dębica-Jasło i Jasło-Konieczna.

Wniosek przekazano komisyi kolejowej.

Nastąpiło z kolei pierwsze czytanie wniosku posła Merunowicza o wybudowanie kolei ze Lwowa do Winnik jako kolei państwowej.

Wniosek przekazano komisyi kolejowej.

Nastąpiło z kolei pierwsze czytanie wniosku posła Winniczuka o ułatwienia dla włościan przy płaceniu podatków.

Wniosek przekazano komisyi podatkowej.

Z porządku nastąpiło pierwsze czytanie wniosku posła Jaklińskiego w sprawie podniesienia zdrojowisk krajowych.

Wniosek przekazano komisyi sanitarnej.

Nastąpiło z porządku sprawozdanie komisyi bankowej z przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany §. 112 statutu Banku krajowego. Sprawozdawca poseł Loewenstein, w zastępstwie poseł Rapoport.

Komisya wnosi zmianę statutu w tym kierunku, iż Rządowi przyznaje się także prawo wykonywania nadzoru nad oddziałem kolejowym Banku krajowego.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisyi bankowej o Banku krajowym. Sprawozdawca poseł Rappoport.

Komisya wnosi:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o Banku krajowym.

2. Sejm udziela Dyrekcyi Banku krajowego absolutoryum z rachunków za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1895 roku.

P. Szczepanowski polemizuje z treścią sprawozdania komisyi, a następnie podnosi, iż Bank krajowy nie udziela wcale pożyczek melioracyjnych, i że chybił swego powołania w tym kierunku, iż nie popiera w dostateczny sposób różnych gałęzi przemysłu.

P. Wójcik podnosi, że są spekulanci, którzy pożyczają w bankach pieniądze, a następnie udzielają z tego kredytu pożyczek włościanom za lichwiarskimi procentami. Towarzystwom zaliczkowym czyni zarzut, iż protegują one przeważnie miasta, a włościanom kredytu nie dają.

P. Merunowicz stwierdza na podstawie dat statystycznych, iż Towarzystwa zaliczkowe przeważnie mają na oku kredyt włościański.

P. Klemens Dzieduszycki użala się, że Bank krajowy nie popiera dostatecznie kredytu rolniczego; podnosi zarzut, że Bank z pewnym oporem zachowuje się w obec rezolucyj przez Sejm uchwalanych.

P. Gorayski odpiera zarzuty podniesione przez p. Klemensa Dzieduszyckiego, podnosząc, że na wszystkie rezolucye sejmowe Wydział krajowy i dyrekcya Banku krajowego odpowiedziały. W ogólności odpiera mowca stanowczo zarzut, jakoby Bank nie odpowiedział zadaniu, do którego został powołany.

Sprawozdawca p. Rapoport odparł zarzuty podniesione przez poprzednich mowców i podniósł skuteczną działalność dyrekcyi Banku krajowego.

Izba uchwala wniosek komisyi.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie podniesienia hodowli bydła. Sprawozdawca poseł Schnel.

Komisya wnosi, aby Sejm przyjął do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności, odnoszących się do podniesienia hodowli bydła i utworzył mu kredyt na rok 1897 do wysokości 4000 zł. na pokrycie kosztów komisyi licencyonujących, udziela zaś kwotę 2500 zł. jako jednorazową subwencyę dla powiatu nowotarskiego na podniesienie hodowli bydła.

Wniosek ten uchwalono.

Nastąpiło z porządku sprawozdanie komisyi sanitarnej z przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia dalszej seryi okręgów sanitarnych na rok 1897. Sprawozdawca poseł Bernadzikowski (w zastępstwie p. Trzecieski.).

Komisya wnosi upoważnienie dla Wydziału krajowego do utworzenia 20 nowych okręgów sanitarnych w r. 1897, a to przedewszystkie w powiatach: Brzesko, Bochnia, Kraków, Złoczów, Żywiec, Staremiasto, Stryj, Nadwórna, Przemyślany, Brzeżany, Gródek, Nisko, Cieszanów, Myślenice, Mościska i Chrzanów.

Sejm zatwierdza zarazem wstawioną do preliminarza budżetu krajowego na rok 1897 kwotę 25.000 zł. na koszta podróży lekarzy okręgowych tudzież subwencye dla powiatów, przewidziane w §. 12 ustawy z dnia 2 lutego 1891 nr. 17 Dz. u. kraj. tak dla istniejących, jak i nowo powstać mających okręgów sanitarnych w r. 1897.

Wnioski uchwalono.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi szkolnej o reorganizacyi krajowych archiwów aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i Krakowie. Sprawozdawca poseł Zoll.

Komisya wnosi:

„I. Podwyższa się remuneracyę dyrektora archiwum krajowego w Krakowie z 1,000 zł. na 1,200 zł. rocznie.

II. Ustanawia się dla archiwum krajowego we Lwowie i w Krakowie oprócz dotychczasowych posad adjunktów po jednej posadzie adjunkta II. klasy z płacą 900 zł., dodatkiem aktywalnym 200 zł. rocznie i prawem do 3 dodatków pięcioletnich po 100 zł. Adjunkt II. klasy jest urzędnikiem krajowym podobnie jak dotychczasowy adjunkt klasy I-szej.

III. Zmniejsza się obecną liczbę posad aplikantów archiwalnych z 6 na 3, z których dwóch przeznacza się dla archiwum we Lwowie, jednego dla archiwum w Krakowie.

IV. Podwyższa się ryczałt kancelaryjny z 500 zł. na 600 zł. po połowie na oba archiwa.

V. Zezwala się na przeniesienie kosztem funduszu krajowego ksiąg sądowych Sandeckich, Oświęcimskich, Zatorskich i Pilzneńskich z archiwum krajowego we Lwowie do archiwum krajowego w Krakowie.

VI. Posady stróżów archiwalnych zostają zamienione na posady stałe, uprawniające do pobierania emerytury na tych samych zasadach, na jakich ta przyznaną jest innym sługom krajowym (§. 12 statutu emerytalnego dla urzędników i sług krajowych, tudzież zakładów krajowych z dnia 21 stycznia 1889).

Wnioski uchwalono bez rozprawy.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi solnej o organizacyi sprzedaży soli. Sprawozdawca poseł Merunowicz.

Komisya wnosi:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego o organizacyi sprzedaży soli warzonki Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zorganizowania w całym kraju sprzedaży soli dla bydła i pośrednictwa w dostarczaniu rolnikom kainitu kałuskiego, w części zaś zachodniej kraju, sprzedaży soli kamiennej, a to w sposób analogiczny, jak Sejm określił cel i warunki objęcia w zarząd kraju sprzedaży soli topkowej w 59 wschodnich powiatach uchwałami z 9 kwietnia 1892 r.

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przeprowadził układy z c. k. Rządem o zmianę sposobu produkcyi soli warzonki w ten sposób, ażeby była możliwą lepsza niż dotąd ochrona pełnej wagi soli w drobiazgowej sprzedaży i jej czystości.

IV. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby starał się zbadać powody zmniejszania się konsumcyi kainitu kałuskiego, pomimo uznanych powszechnie zalet tego środka nawozowego i ażeby starał się wyjednać u c. k. Rządu takie zmiany przepisów co do sprzedaży kainitu, ewentualnie — takie ulgi w kosztach przewozu kainitu, ażeby używanie kainitu stało się dla rolników przystępniejszem, niż jest dotąd.

P. Kramarczyk stawia poprawkę do wniosków komisyi w kierunku wezwania Rządu, aby w ogóle ceny soli zostały zniżone i aby Rząd zaprowadził powiatowe składy soli.

P. Romanowicz popiera wniosek p. Kramarczyka o ile dotyczy zniżenia cen soli, a sądzi, iż drugą część powinienby wnioskodawca cofnąć, gdyż Wydział krajowy zamierza zaprowadzić powiatowe składy soli.

Uchwalono wnioski komisyi z poprawką p. Kramarczyka co do zniżenia cen soli, i poprawką p. Pinińskiego. ażeby Sejm w ogóle wyraził przekonanie, że potrzebne są powiatowe składy soli.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi gminnej z przedłożenia Wydziału krajowego w sprawie zezwolenia gminie Chorzelów, pow. mieleckiego, na rozdział między członków gminy 82 morgów 177 sążni kw. nieużytków, własność gminy stanowiących. (Spraw. p. Merunowicz).

Zgodnie z wnioskiem komisyi, Sejm udzielił zezwolenia na rozdział gruntu.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi gminnej o 1324 petycyach w przedmiocie reformy gminnej. Sprawozdawca poseł Merunowicz.

Komisya wnosi, aby petycye, odnoszące się do projektowanej reformy ustroju gminy wiejskiej i małomiejskiej, odstąpić Wydziałowi krajowemu z odwołaniem się do powziętych w tej mierze uchwał sejmowych z dnia 7 i 8 lutego 1896 do odpowiedniego zużytkowania w rokowaniach z Rządem w tej sprawie. Uchwalono

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego o wniosku posła Merunowicza w sprawie regulacyi rzeki Pełtwi. Sprawozdawca poseł Gorayski.

Komisya wnosi:

Sejm wzywa Wydział krajowy, ażeby w roku bieżącym zarządził ukończenie projektu regulacyi rzeki Pełtwi, postarał się o przeprowadzenie reambulacyi tego projektu przez techniczne organa państwowe i projekt ustawy przedłożył Sejmowi na najbliższej sesyi. Uchwalono.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie regulacyi potoku Cisówki-Olszanki. Sprawozdawca poseł Gorayski.

Komisya wnosi:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do przeprowadzenia regulacyi i zabudowania potoku Cisówki-Olszanki z dopływami, niezależnie od uchwalonego 13 lutego 1894 programu regulacyi wód w całym kraju oraz do przedłożenia w swoim czasie projektu ustawy, zapewniającej wykonanie tej regulacyi przy pomocy państwowego funduszu melioracyjnego. Uchwalono.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z petycyi gmin Nowosiółki, Lisko i Kędzierzawce (pow. kamionecki), o zniesienie młyna na potoku Dumnym w Kędzierzawcach, tudzież obszarów dworskich Nowosiółki, Lisko i Kędzierzawce, o przedłużenie regulacyi potoku Dumnego od Liska do Kędzierzawiec. Sprawozdawca poseł Gorayski.

Komisya wnosi:

I. Petycyę gmin Nowosiółki, Lisko i Kędzierzawce o zniesienie młyna na potoku Dumnym ad Kędzierzawce odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia przez udzielenie 33⅓ prc. zasiłku z krajowej dotacyi melioracyjnej i wyjednanie w c. k. Ministerstwa rolnictwa z takiejże dotacyi państwowej dalszego zasiłku w tej samej wysokości.

II. Petycyę obszarów dworskich Lisko, Nowosiółki liskie i Kędzierzawce o przeprowadzenie dalszej regulacyi potoku Dumnego i równomierny rozkład datków konkurencyjnych do regulacyi górnego i dolnego biegu tego potoku, odstępuje się c. k. Rządowi do załatwienia.

Wnioski uchwalono.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi administracyjnej z przełożenia Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Horodence na zaciągnięcie pożyczki 18.000 zł. na budowę drogi z Niezwisk do Obertyna. Sprawozdawca poseł Krzysztofowicz.

Uchwalono projekt ustawy zezwalającej na zaciągnięcie pożyczki.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi administracyjnej z petycyi Towarzystwa politechnicznego o utworzenie krajowego biura budowlanego. Sprawozdawca poseł Rozwadowski.

Petycyę odstąpiono Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia ewentualnie sprawozdania.

P. Rotter stawia do tego wniosku poprawkę, aby Wydział krajowy już na najbliższej sesyi przedłożył sprawozdanie i ewentualne wnioski.

Poprawkę tą, na którą sprawozdawca się zgodził, Izba uchwala.

Nastąpiło z porządku sprawozdanie komisyi prawniczej o sprawozdaniu z czynności Dep. VI. Wydziału krajowego. Sprawozdawca poseł Klemensiewicz.

Komisya wnosi:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności Dep. VI. za czas od 1 listopada 1895, po koniec października 1896, przyjmuje się do wiadomości.

II. Wzywa się Rząd, aby w sprawie sporu granicznego „przy Morskiem Oku, delegat Wydziału krajowego wziął udział tak w obradach przed wydaniem wyroku sądu polubownego, jako też na miejscu przy komisyi mieszanej, jeśliby tak na spornem terytoryum zebrać się miała.

III. Wzywa się Rząd, aby przystąpił do uregulowania w drodze ustawodawczej sprawy dostarczania podwód, tak dla wojska, jakoteż na cele publiczne za wynagrodzeniem, odpowiadającem dzisiejszym stosunkom, a nim to nastąpi, podwyższył teraz w drodze administracyjnej wynagrodzenie za dostarczane podwody.

Wniosek uchwalono.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi szkolnej o przekazanych jej częściach sprawozdania Wydziału krajowego z czynności Dep. I. i II. (sprawy szkolne i stypendyjne). Sprawozd. pos. St. Tarnowski.

Komisya wnosi:

I. Sejm bierze do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z częściowych czynności dep. I. i II.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w preliminarz budżetu na r. 1898, wstawił na cel stawiania lub nabywania domów dla Internatów dla kandydatów stanu nauczycielskiego kwotę pięćdziesiąt tysięcy złr. i żeby kwotę tę, o ile stosunki finansowe na to pozwolą, wstawiał jako pozycyę stałą w każdoroczny preliminarz budżetu, aż do odwołania jej odmienną uchwałą sejmową.

Członek Wydziału kraj. p. Romanowicz, wnosi, aby nie oznaczać kwoty, jaka ma być wstawianą, ale aby pozostawiono to ocenieniu Wydziałowi krajowemu. O ile stosunki finansowe pozwolą, Wydział krajowy nie omieszka wystąpić z wnioskiem odpowiednim.

Sprawozdawca p. St. Tarnowski uspokaja p. Romanowicza i zwraca jego uwagę, że we wniosku wyrażono zastrzeżenie, iż zasiłek ma być zastosowany do stosunków finansowych kraju.

P. Wodzicki stawia poprawkę, aby słowa „o ile stosunki finansowe na to pozwolą“ umieścić na początku drugiego punktu wniosku komisyi.

P. Romanowicz i sprawozdawca przyłączają się do tej poprawki, poczem Izba wniosek komisyi z tą poprawką uchwala.

JE. Marszałek przerywa na tem posiedzenie, naznaczając dalszy ciąg na 7 wieczorem. Przerwa o godzinie 3 minut 30 po południu.

OSTATNIA POCZTA

Najd. Cesarzewiczowa-Wdowa Stefania wyjechała onegdaj do Preszburga, w odwiedziny do Najd. Arcyksięstwa Fryderyków.

U Pana Ministra spraw zagranicznych hr. Gołuchowskiego odbył się we środę obiad dyplomatyczny na 36 nakryć. Wzięli w nim udział nuncyusz apostolski, ambasador turecki, małżonka ambasadora hiszpańskiego, poseł perski, posłowie: Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej, Danii, Holandyi, Japonii i Brazylii wszyscy z żonami, agent dyplomatyczny grecki, agent dyplomatyczny portugalski, audytor nuncyatury, nadzwyczajny c. i k. poseł br. Zwiedinek, *attachés* wojskowi: rossyjski, niemiecki z małżonką, radca poselstwa belgijskiego, *attaché* wojskowy włoski, sekretarz poselstwa bawarskiego, sekretarz poselstwa japońskiego i i.

Z Budapesztu telegrafują do *Fremdenblattu*: Węgierskie ministerstwo honwedów rozesłało do wszystkich władz wojskowych okólnik, zawiadamiający o utworzeniu międzynarodowej żandarmeryi kreteńskiej. Do żandarmeryi tej wstąpić może 150 poddanych austro-węgierskich, z tego 60 z armii honwedów. Austro-węgierscy oficerowie, wstępujący do kreteńskiej żandarmeryi, otrzymają o jeden stopień wyższą szarżę; obowiązani są do 3-letniej służby. Ranga ich w armii, aż do powrotu z Krety będzie im zarezerwowana. Żołnierze szeregowcy mają również trzy lata służyć; na czas ten otrzymają urlop, a po powrocie muszą pozostałe lata odsłużyć. Zgłoszenia się będą przyjmowane w najbliższym terminie.

Najd. Arcyksiążę Otton złożył wczoraj wieniec na trumnie cesarza Wilhelma, a w południe był na śniadaniu u ambasadora austro-węgierskiego Szögenyiego. Zaproszeni byli między innymi, księstwo Hohenlohe i br. Marschall.

Rozwój marynarki niemieckiej był już kilkakrotnie przedmiotem osobistej interwencyi i teoretycznych wykładów cesarza Wilhelma. Obecnie zamieszczają *Berl. Pol. Nachr.* prawdopodobnie inspirowane sprawozdanie z zebrania i obiadu, jaki się odbył przed kilku dniami u ministra skarbu Miquela i podczas którego w obecności i przy udziale monarchy, omawiane były zadania i braki floty niemieckiej. Cesarz wyjaśniał na podstawie tabel, przez siebie samego ułożonych, rozwój niemieckiej marynarki wojennej w porównaniu z postępami flot rossyjskiej, francuskiej i japońskiej od roku 1893. Z zestawienia — jak donosi przytoczony dziennik — wynika wniosek, że zamorski handel niemiecki wciąż wzrasta, tak iż obecnie ustępuje tylko Anglii; natomiast wojenna marynarka niemiecka prześcignięta została przez inne państwa, a obecny etat marynarki nie wystarcza do przywrócenia równowagi. W ciągu rozmowy bardzo ożywionej, wyłuszczał miał cesarz zadania, jakie przypadają w udziale flocie niemieckiej dla obrony kraju na wypadek wojny. Zadaniem tem jest nietylko opanowanie morza Bałtyckiego i zabezpieczenie bezbronnych brzegów prowincyj nadbałtyckich, lecz nadto utrzymanie wolnej komunikacyi na morzu Północnem i kanale La Manche, drogi ważnej przy zaopatrzeniu Niemiec w żywność. Plany zdążają nie do nieograniczonego podniesienia potęgi marynarki, lecz do ściśle określonych celów, wywołanych siłą konieczności położeniem Niemiec i współczesnymi finansowymi i politycznymi stosunkami. Dopiecie tych celów jest do pewnego stopnia kwestyą życia dla Niemiec, a wysiłki w tym kierunku, nieodzownym obowiązkiem. Cesarz odpierał również zarzut, jakoby niemieckie warstaty nie były w stanie zaspokoić większych wymagań floty. Informacye powyższe *Berl. Pol. Nachr.* zwróciły uwagę całej prasy niemieckiej.

Ministeryalna *Berl. Corresp.* zapewnia, że między naczelnym prezesem regencyi poznańskiej bar. Wilamowitzem a p. Jagowem, prezesem tejże regencyi zupełna panuje zgoda co do sposobu zwalczania agitacyi polskiej.

W parlamencie niemieckim toczyła się wczoraj długa dyskusya nad wnioskiem socyalistów o ustanowienie 8-godzinnego dnia pracy i nad wnioskiem centrum o ograniczenie tygodniowego czasu pracy do najwyżej 63 godzin. Ze strony rządu nikt nie zabierał głosu. Do głosowania jednak nie przyszło i dyskusyę odroczono.

Przyjazd do Warszawy generał-gubernatora ks. Imeretyńskiego spodziewany jest dnia 20 b. m. Przyjazd nastąpi oddzielnym pociągiem, który przybędzie późnym wieczorem. Przyjęcia żadnego na dworcu nie będzie.

Gazeta Warszawska ostro gromi *Warszawski Dniewnik*, który z powodu przemówień ministrów pruskich pp. Recke i dr. Bossego rozkoszuje się zapowiedzią represaliów przeciw polskiemu żywiołowi w Prusach. *Gazeta* pyta, jak to licuje ze słowiańskim kierunkiem pisma, które „ideę słowiańską“ ciągle ma na ustach, a przytem raduje się z ucisku plemienia słowiańskiego....

Nowoje Wremia potwierdzając wiadomość o ustąpieniu Apuchtina z Warszawy wylicza długi szereg „zasług“ działacza tego, zostającego na urzędzie kuratora okręgu naukowego warszawskiego od roku 1879. Więc powiada, ile szkół założył i jak wszędzie dbał o utrzymanie w szkołach języka rossyjskiego nie tylko *de jure* ale i *de facto*, jak zwalczał „polską propagandę“ w Chełmskiem i na Podlasiu i t. p. Jak kompromitował władzę rossyjską i demoralizował nauczycieli i uczniów, nie wspomina.

Z Warszawy ustępuje także rektor Uniwersytetu p. J. Kowalewskij po dwuletniej nie bardzo fortunnej działalności.

W lecie r. b. spodziewany jest przyjazd króla syamskiego do Petersburga.

Imieniem rządu rossyjskiego ambasador baron Osten-Sacken i r. t. Timirjazew, imieniem rządu niemieckiego bar. Marschal i Reichardt podpisali protokół i postanowienia konferencyi rossyjsko-niemieckiej w kwestyi ułatwień w ruchu granicznym.

Dzienniki petersburskie odwołują dawniejszą swoją wiadomość o projekcie zniesienia kary zesłania na sybir i projekcie ześrodkowania zesłańców na Sachalinie: prace, co do kary zesłania w drodze administracyjnej, przesłano z ministerstwa sprawiedliwości do ministerstwa spraw wewnętrznych, a sprawa zniesienia kary zesłania pozostaje otwarta (*Swiet* nr. 27).

Rossyjska misya dyplomatyczna na Korei wkrótce zamienioną będzie na ambasadę.

Komisya rossyjska dla ochrony przed zawleczeniem dżumy, pomieściła w dzienniku urzędowym następujące ogłoszenie: Konsul generalny w Chorażanie doniósł gubernatorowi Kraju Zakaspijskiego, że w Kandaharze zmarło w grudniu kilku Hindusów wskutek dżumy. Że względu na prawdopodobieństwo tego doniesienia zarządził generał Kuropatkin ustawienie kordonu wojskowego na granicy Afganistanu. Zarazem zarządził, że podróżni i towary mogą być przepuszczane tylko przez Tachtabazar, gdzie urządzono stacyę lekarską. Generalny gubernator Turkestanu wydał rozkaz zupełnego zamknięcia granicy afganistańsko-bucharskiej. Nadto nadeszły wiadomości, że rząd perski zamknął granicę od strony Afganistanu, oraz że rząd Afganistanu powstrzymał dowóz i wywóz w kierunku Indyj i że w kilku miejscach na szlakach, wiodących do Peshawuru i Qaetty, ustawiono straże. W innych okolicach Afganistanu, z wyjątkiem Kandaharu, nie zaszły wypadki dżumy. W ogóle nie zauważono zupełnie znaczniejszego zwiększania się śmiertelności.

Od czasu wyzywającej a ostrzej mowy angielskiego ministra Hick-Beacha w sprawie egipskiej, zapanowała pewna nerwowość i zaniepokojenie w politycznych sferach Francyi, które zapatruja się na obecną sytuacyę międzynarodową dosyć pessymistycznie; najlepszym tego dowodem pogłoska, którą puściły w obieg dzienniki paryskie, jakoby Anglia nosiła się z zamiarem proklamowania swego protektoratu nad Egiptem. „Egipt został skonfiskowany“ — biada znany dyplomatyczny współpracownik *Figara* — piszący pod pseudonimem „Whista“. Inne pisma wystąpują z tak gwałtownymi artykułami przeciwko Anglii, jak gdyby wojna miała lada dzień wybuchnąć — a i przemówienie p. Hanotaux w Izbie deputowanych nie było wolne od gorzkich przymówek do zdradliwej polityki „przebiegłego Albionu“.

Znany publicysta, stojący blisko ministerstwa spraw zagranicznych Francis Charmes, stara się w szpaltach *Journal des Débats* uspokoić opinię publiczną, a ministrowi Hicks-Beach'owi odpowiada: „Anglia chwali się, że jest silną i jest nią istotnie. Anglicy popełnili błędy i znaleźli się w nienormalnej sytuacyi, z której chcą wybrnąć za pomocą brutalności.... Ale przyszłość należy do tych, którzy potrafią czekać na właściwą chwilę, nie tracąc odwagi, ani godności“.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 12 lutego. Wielki łowczy Najw. Dworu hr. Wolkenstein zastrzelił się dzisiaj rano we własnem mieszkaniu.

Wiedeń, 12 lutego. (*Tel. pryw.*). Samobójtwo hr. Wolkensteina wywołało tu wielkie wrażenie. Hr. Wolkenstein liczący 55 lat, nieżonaty, udał się wczoraj wieczorem o godzi-9 na spoczynek. Koło godziny 10 służący przybył do sypialni zapytać się o rozkazy. Hrabia Wolkenstein odesłał go, i położył się do łóżka. Między godziną 12 a godziną 2 w nocy usłyszał służący wystrzał. Myśląc, że mu się wydało, zasnął napowrót. O godzinie pół do 8 rano wszedł służący do mieszkania; nie znalazłszy hrabiego w łóżku, udał się do przyległego pokoju, gdzie spostrzegł trupa leżącego na ziemi. Jako przyczynę uważają zdenerwowanie.

Wiedeń, 12 lutego. (*Tel. pryw.*) Jak obecnie stwierdzono, hr. Wolkenstein odebrał sobie życie za pomocą strzelby myśliwskiej.

Praga, 12 lutego. W Sejmie uzasadniał wczoraj poseł Kaftan wniosek w sprawie pobierania na rzecz kraju podatku od wydobywanego w Czechach węgla brunatnego. Przeciw wnioskowi oświadczyli się posłowie Peritz i Schlucker twierdząc, że ostrze wniosku skierowane jest przeciw Niemcom czeskim. Wniosek taki zresztą jest niedopuszczalny ze względu na cłowo handlowy związek z Niemcami. Sejm przekazał wniosek komisyi.

Zadar, 12 lutego. Sejm dalmatyński odrzucił wniosek posła Salviego, o urządzenie w Splicie (Spalato) włoskiej szkoły ludowej. Poseł Borcic nazwał nieuzasadnionem podobne żądanie autonomistycznej frakcyi włoskiej, w kraju bowiem niema bynajmniej szczepu włoskiego. W skutek odrzucenia wniosku, posłowie włoscy opuścili salę posiedzeń, stwierdzając, że nie mogą już więcej brać udziału w obradach Sejmu.

Berlin, 12 lutego. Cesarz Wilhelm nadał Najd. Arcyksięciu Ottonowi order Orła czarnego i zamianował Go generał-majorem armii pruskiej.

Najd. Arcyksiążę wziął wczoraj udział w dworskim obiedzie galowym.

Rzym, 12 lutego. Admirał Canevaro po dłuższem posłuchaniu u króla wyjechał do Neapolu celem objęcia dowództwa nad pierwszą dywizyą okrętową, która jest w pogotowiu do odpłynięcia na wody wschodnie.

Ateny, 12 lutego. Jest w pogotowiu do odpłynięcia nowa flotyla składająca się z czterech łodzi torpedowych. Zarządzone i przeprowadzane jest z największym pospiechem wzmocnienie załóg nadgranicznych. Parlament uchwalił 500.000 drachm na wsparcia dla wychodźców kreteńskich.

Ateny, 12 lutego. Kreteński komitet centralny rozwija ogromną propagandę na rzecz Krety. Wczoraj wieczorem wysłano na Kretę 600 dobrze uzbrojonych Kreteńczyków.

Ateny, 12 lutego. Poseł turecki przy dworze królewskim zażądał szczegółowych wyjaśnień w sprawie wysłania eskadry greckiej do Krety.

Według najnowszych doniesień z Krety, Turcy upadają bardzo na duchu. Chrześcianie obsadzili wszystkie strategiczne punkta na wyspie. Grecka flotyla torpedowa pod dowództwem ks. Jerzego, odpłynęła z Milo w kierunku Krety.

Londyn, 12 lutego. Pogłoski o wybuchu dżumy w Kalkucie i Kandaharze są bezpodstawne.

Glasgow, 13 lutego. Parowiec „Cyanus“, dążący z Bilbao do Glasgowa, rozbił się w pobliżu wyspy Quessant. Z załogi, liczącej 21 głów, jedna tylko osoba ocalała.

Wiedeń, 12go lutego 1897, godzina 2 minut 10. Alpejskie Towarzystwo górnicze 81·75, Węgierskie akcye kredytowe 396·—, Akcye anglo-austryackie 152·50, Akcye banku Union 286·—, Akcye kolei południowej 87·75, Losy tureckie 45·25, Akcye kolei państwowej 346·25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 288·—, 4-procentowe galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 97·75, Akcye tytoniowe 140·—, węgierskie obligacye indemnizacyjne 97·65, Akcye kolei Ebental 267·75, Akcye banku dla krajów koronnych 23·50, 4-procentowa węgierska renta złota 121·90. Akcye banku związkowego 253·50, Rubel papierowy 1·27·25, Węgierska renta papierowa 99·25, Kredytowe ziemski 441·—, Kredyty 363·25, Rimamurania 236·—. Usposobienie ustalone.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowiecki.

Wystawy i Muzea.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godziny 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dnie powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Nieustająca wystawa wyrobów** przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdyś Biesiadeckich (przy placu Halickim). Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek. W inne dnie 10 ct. Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

— **Muzeum przemysłowe miejskie** otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków) od godziny 9 rano do godz. 3 po południu (w niedzielę i święta od g. 10 do 1. Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godz. 11 do 3. w niedzielę i święta od godz 10 do 1. — Wstęp w dnie powszednie 20 ct w niedzielę wolny.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1896

(czas środkowo-europejski).

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi pospieszne			Pociągi osobowe			
Z Berlina	5·10	1·30	—	8·55	6.55	9·30	—
Z Krakowa, Wiednia i Wrocławia	5·10	1·30	8·45	8·55	6·55	9·30	—
Z Warszawy	5·10	—	—	8·55	—	9·30	—
Z Muszyny-Krynicy przez Tarnów (†od 1/6 do 30/9 wł.) (*od 25/6 do 15/9 wł.)	*5·10	—	—	† 8·55	6·55	—	—
Z Muszyny-Krynicy przez Rzeszów	5·10	—	—	—	—	—	—
Z Muszyny-Krynicy przez Przemyśl	—	—	8·45	8·55	—	9·30	—
Z Mszany dolnej przez Tarnów, Rozwadowa i Nadbrzezia przez Dembicę	—	—	—	—	6·55	—	—
Z Chabówki przez Tarnów	5·10	1·30	—	—	—	—	—
Z Chabówki przez Rzeszów	5·10	1·30	—	—	—	—	—
Z Chabówki przez Przemyśl	—	1·30	—	8·55	—	—	—
Z Rawy ruskiej przez Jarosław	—	1·30	8·45	—	—	9·30	—
Z Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka przez Przemyśl	—	1·30	8·45	8·55	—	9·30	—
Z Mezö-Laborcz i Pesztu przez Przemyśl	—	—	8.45	8·55	—	9·30	—
Z Ławocznego, Pesztu, Miskolcza, Munkacza	—	—	—	8·00	—	—	12·10
Z Hrebenowa (tylko od 10/7 do 31/8 wł.)	—	—	—	1·51	—	—	—
Ze Skolego i Stryja (*ze Skolego tylko od 1 maja do 30 września)	—	—	—	8·00	1·51	*10·10	12·10
Ze Stanisławowa przez Stryj	—	—	—	8·00	1·51	—	12·10
Z Chyrowa przez Stryj	—	—	—	8·00	1·51	10·10	
Ze Suczawy, Husiatyna, Körösmezö, Słobody rung., Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jass	—	—	9·55	—	—	—	—
Ze Suczawy, Czortkowa, Körösmezö, Kałusza, Sopowa, Bukaresztu i Jass	—	—	—	—	2·01	—	—
Ze Suczawy, Radowiec, Berhomethu i Czudyna (każdego poniedziałku), Peczeniżyna	—	—	—	—	—	6·19	—
Ze Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Czudyna (każdego poniedziałku), Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jas	—	—	—	7·28	—	—	—
Ze Sokala i Jarosławia przez Rawę ruską	—	—	—	8·15	—	5·45	—
Z Bełzca	—	—	—	—	—	5·45	—
Z Podwołoczysk i Brodów (dworzec Lwów-Podzamcze)	—	2·28	9·53	7·52	5·05	—	—
Z Podwołoczysk i Brodów (dworzec główny)	—	2·40	10·05	8·07	5·20	—	—
Z Brzuchowic (od 1/5 do 25/6 i od 15/8 do 6/9 włącznie)	—	—	—	—	2.56	8.03	—
Z Brzuchowic (od 26/6 do 14/8 włącznie)	—	—	—	—	—	8·26	—
Z Janowa (*przez cały rok, — †) tylko od 16/6 do 31/8 włącznie)	—	—	—	* 7·50	† 5·28	† 8·54	—
Z Janowa	—	—	—	6·40	12·25	5·20	—

Ze Lwowa odchodzą:	Pociągi pospieszne			Pociągi osobowe			
Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia Berlina	8·40	2·50	11·00	4·40	9·55	6·45	—
Do Warszawy	8·40	—	11·00	4·40	—	6·45	—
Do Muszyny-Krynicy przez Tarnów (*tylko od 1/6 do 30/9 włącznie)	8·40	—	11·00	4·40	—	* 6·45	—
Do Muszyny-Krynicy przez Rzeszów	—	—	11·00	—	—	—	—
Do Muszyny-Krynicy przez Przemyśl	—	—	—	—	—	6·45	—
Do Rozwadowa i Nadbrzezia	8·40	—	11·00	4·40	—	—	—
Do Chabówki przez Tarnów	—	—	11·00	—	—	—	—
Do Chabówki przez Rzeszów	—	—	11·00	—	9·55	—	—
Do Chabówki przez Przemyśl	—	—	—	—	9·55	6·45	—
Do Rawy ruskiej przez Jarosław	—	2·50	—	4·40	—	—	—
Do Chyrowa, Sanoka, Iwonicza, Rymanowa przez Przemyśl	—	—	—	4·40	9·55	6·45	—
Do Mezö-Laborcz i Pesztu przez Przemyśl	—	—	—	4·40	—	6·45	—
Do Ławocznego, Munkacza, Miskolcza, Pesztu przez Stryj	—	—	—	5·22	—	7·22	—
Do Hrebenowa (tylko od 10/7 do 31/8 włącznie) przez Stryj	—	—	—	—	9·35	—	—
Do Skolego i Stryja (*do Skolego od 1/5 do 30/9 włącznie)	—	—	—	5·22	9·35	* 3·05	7·22
Do Stanisławowa i Chyrowa p. Stryj	—	—	—	—	9·35	7·22	—
Do Chyrowa przez Stryj	—	—	—	5·22	—	—	—
Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Husiatyna, Körösmezö, Kołomyi-nadw przdm., Berhomethu, Czudyna Radowiec, Kimpolungu	6·10	—	—	—	—	—	—
Do Suczawy, Peczeniżyna, Czudyna i Berhomethu (każdego poniedziałku), Radowiec	—	—	—	—	10·25	—	—
Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Czortkowa, Kałusza, Körösmezö, Kimpolungu	—	—	—	—	2·45	—	—
Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Husiatyna, Kałusza, Peczeniżyna, Nowosielicy, Radowiec	—	—	—	—	—	—	10·15
Do Sokala i Jarosławia p. Rawę ruską	—	—	—	9·15	—	7·05	—
Do Bełzca	—	—	—	9·15	—	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dworca Lwów-Podzamcze)	2·16	6·05	—	10·57	—	—	9·42
Do Podwołoczysk i Brodów (z dworca głównego)	2·06	5·55	—	10·45	—	—	9·30
Do Zimnej-Wody (od 1/6 do 6/9 wł. codziennie)	—	—	—	—	3.29	—	—
Do Brzuchowic (od 1/5 do 6/9 wł. w niedziele i święta)	—	—	—	—	1·20	—	—
Do Brzuchowic (od 1/5 do 6/9 wł. w dnie powszednie i niedziele)	—	—	—	—	3·20	—	—
Do Janowa (od 1/5 do 15/6 i 1/9 do 30/4 wł., codziennie)	—	—	—	9·45	3·00	8·55	—
Do Janowa od 1 października 1896		—	—	9.05	3 00	7·50	—

Uwaga: Godziny drukowane tłustemi czcionkami, oznaczają porę nocną od godziny 6·00 wieczór do godz. 5·59 min. rano.

Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 m. Godzina 12·00 czasu środkowo-europejskiego = godzinie 12·36 podług zegara lwowskiego.

W biurze informacyjnem c. k. austr. kolei państw. we Lwowie ul. Trzeciego Maja l. 3 (Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formacie kieszonkowym. Informacye w sprawach taryfowych i przewozowych.

Nadesłane.

Podziękowanie.

Wszystkim, którzy raczyli wziąć udział w pogrzebie mego najdroższego męża ś. p. Wiktora Łuczakowskiego, c. k. naczelnika sądu w Obertynie, zmarłego po długiej i ciężkiej chorobie w powrocie z Abazyi w Przemyślu t. m., zasyłam najszczersze podziękowanie, a mianowicie przedewszystkiem przewielebnemu ks. prałatowi Podolińskiemu, który oprócz tego wśród nocy pospieszył chętnie do umierającego, by go zaopatrzyć Przenajświętszymi Sakramentami, tudzież Wielebnym księżom Michalczukowi, Jaremia i Podhoreckiemu — następnie Prześwietnemu Prezydyum Sądu kolegialnego i innym Członkom tegoż — dalej Wielmożnym Członkom gron nauczycielskich obydwóch gimnazyów i wszystkim innym P. T. uczestnikom pogrzebu. — Wszystkim też znajomym, kolegom i przyjaciołom ś. p. Wiktora, którzy zewsząd pospieszyli ze słowami pociechy i wyrazami współczucia, zasyłam również szczere „Bóg zapłać!" — Do najgorętszej zaś wdzięczności czuję się zobowiązaną dla wielce czcigodnego dr B. Kiebuzinskiego, tego niestrudzonego a bezinteresownego przyjaciela cierpiących, za wszelkie Jego trudy, których nie szczędził ani w dzień ani w nocy.

Obertyn, 10 lutego 1897.

Olimpia Łuczakowska.

Przyjechali do Lwowa

dnia 10 lutego 1897.

HOTEL GEORGE.

PP. Wł. Gniewosz z Kontów, M. Komarnicki z Jurosławic, A. Garapich z Zagórzan, F. Naumann i L. Dietz z Pragi.

HOTEL BELLEVUE

PP. dr. Marx z Kijowa, S. Roszkowski z Warszawy, S. Karski z Królestwa, M. Nizenstein H. Rappaport z Tarnopola, K. Pietraszewski z Brodów, L. Orłowski z Kołomyi, J. Zieliński z Krakowa, P. Marcinkowski z Pragi, A. Firle z Opawy, M. Piątkowski z Tarnowa.

Cennik

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 12 lutego 1897.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	217	50	220	50
Kol. Lwów.-Czern.-Jassy po 200 zł. wa. w srebr.	292	—	296	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	393	—	403	—
" kred. gal. po 200 zł. w. a.	210	—	—	—
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. wa.	200	—	203	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 koron wa.	250	—	260	—
II. Listy zastawne za 100 zł. (bez kuponu bieżącego)				
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10% pr.	110	10	110	80
" " " 4½% " los w 50 l.	99	80	100	50
" " " 4% " " w 60 l. po 200 K.	96	70	97	40
" kraj. 4½% w. a. los w 51 l.	100	60	101	30
" " 4% w. a. los w 57 l.	97	50	98	20
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	97	80	98	50
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los w 41½ lat	97	70	98	40
4% los w 56 lat	97	40	98	10
III. Obligi za 100 zł.				
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	97	80	98	50
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	75	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2. em.)	102	10	102	80
" " 4½% (3. em)	100	—	100	70
Pożyczki kraj. 6% wa. z roku 1873	105	—	—	—
" " 4% wa. z roku 1891	—	—	—	—
" " 4% po 200 koron z roku 1893	97	60	98	30
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 koron	97	—	97	70
IV. Losy.				
Miasta Krakowa	25	75	27	75
" Stanisławowa	43	—	46	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	5	62	5	72
Napoleond'or	9	47	9	57
Pół imperyał	9	60	—	—
Rubel rosyjski srebrny	1	20	1	25
" " papierowy	126	50	1 27	50
100 marek niemieckich	58	50	59	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10 lutego 1897.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	101.75	101.95
luty-sierpień	101.75	101.95
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	101.95	102.15
kwiecień-październik	101.95	102.15
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	149.50	—.—
" " 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	144.—	145.—
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	157.—	158.—
" " 1864 po 100 zł.	188.50	189.50
" " 1864 po 50 zł.	188.50	189.50
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	159.10	160.10

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

	płacą	żądają
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 prc.	123.45	123.65
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kr. 4 prc.	100.95	101.15
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99.35	100.35
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	120.50	121.—
" za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	258.50	259.—
Kol. Cesarz. Franciszka Józefa za 100 zł. 5 pr.	127.75	128.75
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.25	100.25
Kol Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye) 5 prc.)	219 —	219.50
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kolej Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	113.50	—.—
" w złocie za 200 zł. 5 pr.	133.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 prc.	99.40	100.40
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 200 kor. 4 prc.	100.50	101.—
Kol. bukowińskiej lokaln. za 200 kor. 4 prc.	98.75	99.75
Kol. gal. Karola Ludwika za 200 100 zł. 4 pr.	99.30	100.30
Kol. lwowsko-czern. jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	99.20	100.20
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 200 marek 4 prc.	121.—	—.—
C. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 prc.	—.—	—.—
" " " w wal. kor. za 200 kor. 4 prc.	99.65	99.85
" obl. prop. za 100 zł. 4½ pr.	101 —	102.—
" obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	140.—	140.90
" poż. premiowa za 100 zł.	152.50	153.50
" " " za 50 zł.	152.50	153.50
D. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 prc.	98.25	98.75
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97.75	98.75
E. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 prc.	123.—	128.75
Pożyczka reg. Dunaju z r. 1878 los. 5 prc.	108.25	108.25
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los. za 200 kor. 4 prc.	97.50	98.50
Bukowińskie obl. propinacyjne los. za 100 zł. 5 prc.	103.50	104.50
Galic. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
" " " " 1891 " " 4 pr.	98.75	100.—
" " " " 1893 za 200 kor. 4 pr.	97.50	98.50
" oblig. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr.	97.75	98.70
Pożyczka miasta Lwowa z r 1896 za 100 zł. 4 prc.	97.25	98.25
Renta włoska za 100 kor. 4 prc.	—.—	—.—
Pożyczka serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	34.50	35.50
Tureckie obl. prem. kolej. za 400 frank.	48.15	48.65
F. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los. w 30 lat 4½ prc.	101.—	101.50
Austr. zakł. kred. ziem. los. w 50 lat 4 pr.	99.90	100.80
" " " obl. prem. z r. 1880 3 pr.	118.—	119.—
" " " " " 1889 3 pr.	117.25	118.—
Bukowiński zakł. kred. ziem. los. 5 pr.	105.—	105.50
" " " " los. 4 pr.	96.50	97.—
Gal. Akc. banku hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	110.15	111.15
" " " " los. 50 lat 4½ pr.	100.75	—.—
" " " " " 60 lat za 200 koron 4 pr.	96.75	97.25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	97.—	97.80
" " " " 4 pr. los. 41 lat	97.75	98.25
" " " " 4 pr. stare	98.—	98.50
" " " " 4 pr. za 200 kor.	97.50	98.50
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	100.40	101.40
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emissya 5 pr.	102.70	102.80
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emissya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	100.—	101.—
Banku kraj. los. 57½ lat za 200 kor. 4 pr.	97.50	98.50
" " obl. kol. los. za 200 kor. 4 pr.	—.—	—.—
Austro węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	100.10	101.—
" " 50 lat los 4 pr.	—.—	—.—
G. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czesk. kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	109.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	105.50	106.50
Tow. żegl. par. po Dunaju Em. z 1886 4 pr.	117.50	117.90
Kolei półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	101.40	102.40
" " " " " " 1887 4 pr.	101.40	102.40
" " " " " " 1888 4 pr.	101.10	102.10
" " " " " " 1891 4 pr.	101.30	102.30
Kol. Lwów-Czer.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	93.40	94.40
Kolei Lwow-czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	98.80	99.80
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	99.50	100.—
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	108.60	109.60
" " " " 1878 za 200 zł. 5 pr.	108.40	109.40
" " " " 1887 za 200 zł. 4 pr.	98.15	99.15
H. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	7.50	8.—
Zakł. kred. dla h. i p. 100 zł.	198.50	199.50
Clary 40 zł. mk.	58.75	59.75
Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. mk. 4 pr.	146.—	—.—
Pożyczka m. Insbruku 20 zł.	27.40	28.40
Losy m. Krakowa 20 zł.	25.50	26.50
Pożyczka m. Lublany 20 zł.	23.—	24.—
Palffy 40 zł. mk.	58.50	59.50
Czerw. krzyża aust. tow. 10 zł.	19.75	20.50
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	11.—	11.50
Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł.	26.50	27.50
Salma 40 zł. mk.	71.75	72.25
Pożyczka m. Salzburga 20 zł.	26.50	27.25
St. Genois 40 zł. mk.	73.50	74.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	44.—	46.—
" m. Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	146.—	—.—
" m. " 50 zł. 4 pr.	69.—	73.—
Waldstein 20 zł. mk.	60.—	62.—
J. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo austr. 120 zł.	154.50	155.50
Peszt. banku handl. 500 zł.	1226.—	1230.—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	366.50	367.—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	402.50	403.50
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	745.—	747.—
Gal. banku hipot. 200 zł.	399.—	400.—
" " dla handlu i przem. 200 zł.	—.—	—.—
Banku dla kraj. koronnych 200 zł.	244.50	245.50
" Austro-węg. 600 zł.	953.—	956.—
" Związkow. (Unionbank) 200 zł.	291 —	292.—
Czesk. banku związk. 100 zł.	133.50	134.—
Živnostenska banka 100	132.50	133.—
K. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kol. lok. (akc. pierwsz. 200 zł.	209.—	—.—
" " " (akcye zakład. 200 zł.	—.—	—.—
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	3455 —	3465.—
Kołomyj. kol. lokal. (akc. pierw.) 200 zł.	— —	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
" Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	293.—	294.—
" wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł.	196.—	200.—
" państwowych 200 zł.	—.—	—.—
" południowej 200 zł.	352.50	353.—
" węgier. galicyj. I. 200 zł.	209.—	209.50
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	492.—	494.—
L. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	270.—	271.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	—.—	—.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	84.60	86.—
Prazkiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	660.—	666.—
Schodnicy 500 kor.	710.—	730.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 frank.	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	145.50	146.—
M. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	58.70	58.85
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	119.80	120.10
Paryż za 100 fran.	47.55	47.60
Petersburg za 100 rubli 6 pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	58.92	58.97
Włoskie banki	45.20	45.30
Francuzkie banki	—.—	—.—
Szwajcarskie banki	47.30	47.37
N. Waluty.		
Dukat cesarski	5.67	5.69
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	9.52	9.58
20-markówka	11.73	11.77
Rossyjski półimperyał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	58.70	58.75
Włoskie banknoty za 100 lir	45.25	45.35
Ruble	1.26	1.27

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 81923 (562 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Galic. kasy oszczędności 1000 zł. wa. z pn. 500 zł. z pn. 1000 zł wa. z pn. i 1500 zł. z pn odbędzie się dnia 26 marca 1897 i dnia 30 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano przymusowa licytacya do dłużników Józefa Liptay i Filipiny Liptay należącej realności pod lk. 1076³/₄ we Lwowie położonej lwh. 1088/II objętej, że na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny wywołania 1226 zł. 53 ct. wa. lub przynajmniej za tę cenę, zaś na drugim terminie także niżej ceny ceny wywołania jednakowoż nie niżej trzeciej części tejże sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 1226 zł. 53 ct wa. złożoną być ma, że wyciąg hipoteczny protokół egzekucyjnego oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno wreszcie, że dla wierzycieli hipotecznych wedle podania egzekwentki z miejsca pobytu niewiadomych Hildegardy z Mentschlów Pokrzińskiej, Olgi z Mantschlów Kosteckiej, Ernesta Mentschla i Anieli Rożanowskiej tudzież dla tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 21 października 1896 rzeczowe prawa na wspomianej realności nabyli lub którzyby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły adw. dr. Jasiniecki kuratorem a jego zastępcą adw. dr. Petruszewicz mianowany został.

Lwów, dnia 16 stycznia 1897.

L. 8442 (991 2—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Liszkach odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Hirscha Feltschera w kwocie 6 zł. 25 ct. z pn. w dniu 22 marca i 28 maja 1897 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż 1/5 części realności lwh. 165 w Liszkach Zofii Woźnicowej względnie nieobjętej masy spadkowej własnej.

Cena wywołania wynosi 5 zł. w. a.

Wadyum 50 ct.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Roman Gutowski.

Liszki, 24 grudnia 1896.

L. 12311 (1034 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Winnikach podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Banku krajowego we Lwowie w kwocie 10 zł. 40 ct., 36 zł. 22ct., 36 zł. 11 ct. 36 zł. i 266 zł. 89 ct. wa. z pn. odbędzie się dnia 8 marca i dnia 22 marca 1897 każdym razem o godz. 10 przed połud. egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności objętej wyk. hip. 166 ks. gr. Barszczowice Jurka Pistoły własnej.

Cena wywołania 1311 zł.

Wadyum 132 zł.

Resztę warunków licytacyi przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Winniki, 18 grudnia 1896.

L. 5429 (1013 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa wzajemnego kredytu w Bieczu w kwocie 160 zł. z pn. odbędzie się w tymże Sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż realności ciała hipotecznego whl. 51 gm. kat. Biecz objętego wedle karty B. poz. 1 dłużnika Grzegorza Bary w Bieczu własnego w dwóch terminach tj. w dniu 22 lutego 1897 i w dniu 29 marca 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum 429 zł. w. a.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania sprzedać się mającej realnosci oraz resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Biecz, dnia 30 września 1896.

L. 12382 (1025 2—3)

Celem przymusowego ściągnięcia wierzytelności Banku krajowego we Lwowie w kwocie 600 zł. aw. z pn. odbędzie się w dniu 3 marca 1897 o godz. 10 rano licytacya posiadłości wyk. 198 ks. gr. Nadworna nieobjętej masy Samuela Dreilingera własnej z powodu ofiarowanego przez Jakóba Hirscha podkupu.

Wadyum 441 zł. 70 ct.

Cena wywołania 4417 zł. aw.

Podkup 3000 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Frey w Nadwórnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Nadwórna, 16 grudnia 1896.

L. 10437 (1032 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza że w sprawie egzekucyjnej Franciszka i Maryanny Witeckich przeciw Maryannie Widz zamężnej Sliz pcto 100 zł. z pn. rozpisaną została egzekucyjna sprzedaż połowy realności lwh. 641 ks. gr. gm. Żywiec dawniej Józefa Widza a obecnie egzekutki Maryanny z Widzów Slizowej własnej w Żywcu położonej na dzień 4 marca i na dzień 7 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum 11 zł.

Cena szacunkowa i wywołania 105 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Junger w Zabłociu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tutsąd. registraturze.

Żywiec, dnia 2 grudnia 1896.

L. 10841 (1023 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Ryfki Feuerstein w kwocie 28 zł. 12 ct. z pn. dozwoloną została sprzedaż połowy realności Beili Zinn własnej lwh. 1134 gm kat. Leżajsk objętej.

Sprzedaż ta odbędzie się przez licytacyę w tut. Sądzie w dwóch terminach dnia 16 marca i 20 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Cenę wywołania stanowić będzie kwota 575 zł.

Wadyum wynosi 58 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. registraturze w godz. urzędowych.

Leżajsk, dnia 19 grudnia 1896.

L. 9219 (1026 2—3)

Zawiadamia się chęć kupna mających że w tut. Sądzie powiatowym odbędzie się przymusowa sprzedaż realności Michała Jankowskiego własnej pod Nk. 45 w Krzeczowicach położonej lwh. 104 ks. gr. gm. kat. Krzeczowice objętej na pokrycie wierzytelności Markusa Zwanzigera w kwocie 120 zł. wa. z pn. a to w dniu 17 marca 1897 i w dniu 20 kwietnia 1897 każdym rarem o godz. 10 rano.

Cena wywołania 1143 zł.

Wadyum 115 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Przeworsk, 14 grudnia 1896.

L. 12801 (1015 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 16 marca i 20 kwietnia 1897 na pierwszym terminie powyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim nawet poniżej takowej licytacya całych realności wyk. hip. l. 125 i 142 i połowy realności wyk. hip. l. 159 gm. kat. Poświerz ze Słobodą dłużnika Pańka Procyka własnej na rzecz Salamona Raresa pto 55 zł. w. a.

Cena wywołania 430 zł.

Wadyum 43 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądow. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Franciszka Burzyńskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Bursztyn, dnia 3 stycznia 1897.

L. 7572 (673 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Jakóba Katza w kwocie 30 zł. 80 ct. z pn. odbędzie się w budynku sądowym w dniu 24 marca i w dniu 28 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności wyk. hip. l. 472 ks. gr. gm. Ryglice objętej dłużnika Stanisława Lisaka własnej pod warunkami w rezolucyi z dnia 2 czerwca 1896 l. 3127 wymienionymi.

Tuchów, 13 grudnia 1896.

L. 13120 (810 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Kasy Oszczędności miasta Białej przeciw Janowi Wanatowi względnie tegoż leżącej masie i Maryannie Drozdowskiej pto 7000 zł. odbędzie się w tut. Sądzie w dwóch terminach to jest dnia 19 marca 1897 i dnia 30 kwietnia 1897 zawsze o godz. 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 66 w Podgórzu położonej.

Cena szacunkowa wynosi 9664 zł. 24 ct.

Wadyum 970 zł.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. adw. dr. Wojciechowski w Podgórzu.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze, 5 listopada 1896.

L. 10669 (793 2—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Żołkwi w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Żółkwi przeciwko Michałowi Radziowi o zapłacenie kwoty 100 zł. aw. z pn. odbędzie się publiczna licytacya przymusowa realności wyk. hip. l. 311 ks. gr. gm. kat Mierzwica z Wiesenbergiem objętej własnością Michała Radzia będącej dla powyższej pretensyi za hipotekę służącej na 850 zł. a. w. ocenionej w dwóch terminach a mianowicie w dniu 19 marca 1897 i w dniu 20 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Na pierwszym terminie będzie realność sprzedana tylko powyżej ceny szacunkowej lub za tęż samą cenę, na drugim także poniżej ceny szacunkowej.

Wadyum 85 zł. a. w.

Kuratorem dla nieznanych wierzycieli ustanowiony Józef Hejda c. k. notaryusz w Żółkwi.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt ocenienia do przejrzenia w tusąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Żółkiew, 22 listopada 1896.

L. 16737 (756 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 19 marca 1897 i dnia 6 kwietnia 1897 o godz. 10 rano odbędzie się w c. k. Sądzie powiatowym w Dąbrowie publiczna sprzedaż realności lwh. 50 ks. gr. gm. Dąbrowa objętej Jana Zawady własnej na rzecz Galic. zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie celem zaspokojenia sumy 200 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 3523 zł. 62½ ct.

Wadyum 352 zł. 36 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć mozna w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. adw. dr. Datka w Dąbrowie.

Dąbrowa dnia 19 grudnia 1896.

L. 9239 (969 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dukli podaje do wiadomości, że dnia 22 marca 1897 i dnia 23 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano w tut. Sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż całej realności lwh. 16 połowy realności lwh. 17, 12/96 części realności lwh. 13, 2/4 części realności lwh. 18, 6/48 części realności lwh. 19 i 6/96 części realności lwh. 23 ks. gr. gm. Hyrowa objętych Pawła Czupińskiego własnych celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 263 zł. 8 ct.

Cenę wywołania stanowi kwota 505 zł. 57 ct. w. a.

Wadyum kwota 50 zł. 35 ct.

Extrakt hipoteczny, protokół oszacowania i dalsze warunki licytacyjne można przejrzeć w tus. registraturze.

Dukla, dnia 29 października 1896.

L. 9446 (970 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dukli podaje do wiadomości, że dnia 22 marca i 22 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano w tut. Sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności whl. 155 i 2/4 części realności whl. 203 ks. gr. gm. kat. Jasionka objętej Jana Kucharskiego własnych celem zaspokojenia wierzytelności Samsona Wasserstruma w kwocie 45 zł. 40 ct.

Cenę wywołania stanowi kwota 408 zł.

Wadyum 40 zł. 80 ct.

Extrakt hipoteczny, protokół oszacowania i dalsze warunki licytacyjne można przejrzeć w tus. registraturze.

Dukla, dnia 30 listopada 1896.

L. 5316 (817 2—3)

Sąd powiatowy w Ciężkowicach zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Ryfki Holländer w kwocie 200 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie licytacya do Władysława Zaykowskiego należącego prawa poszukiwania i wydobywania ropy etc. na gruntach Tomasza Potoka własnych wyk. 59 ks. gr. gm. Stróżna objętych intabulowanego w dwóch terminach mianowicie w dniu 22 marca 1897 i w dniu 22 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 250 zł.

Wadyum wynosi 25 zł.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny, przejrzeć można w tut. Sądowej registraturze.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych oraz dla, tych którzyby uzyskali prawo zastawu na pomienionych prawach po dniu 5 listopada 1896 ustanawia się kuratorem p. Antoniego Pitalę z Bobowy.

Ciężkowice, dnia 5 listopada 1896.

L. 9877 (968 2—3)

C. k Sąd powiatowy w Dukli podaje do wiadomości, że dnia 22 marca 1897 i dnia 22 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy realności lwh. 230 i 1/4 części realności lwh. 213 księgi gr. dla gminy katastralnej Iwla objętej Michała Moronia własnych celem zaspokojenia wierzytelności Israela Hamel w kwocie 24 zł.

Cenę wywołania stanowi kwota 310 zł. 51 ct. wa., wadyum kwota 31 zł. 5 ct. wa.

Extrakt hipoteczny, protokół oszacowania i dalsze warunki licytacyjne, można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Dukla, dnia 9 listopada 1896.

L. 79 (672 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie przedsięweźmie dnia 22 marca 1897 o godz. 10 rano w budynku sądowym dobrowolną licytacyą sprzedaż realności l. wyk. hip 92 ks. gr. gm. Tuchowa, pozostałej w spadku po ś. p. Mateuszu Ożyńskim.

Cena wywołania 1500 zł., poniżej której sprzedaż ewentualnie także nastąpi.

Reszta warunków licytacyjnych, przejrzaną być może w registraturze sądowej.

Tuchów, 11 stycznia 1897.

L. 9528 (967 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dukli podaje do wiadomości, że dnia 22 marca 1897 i dnia 22 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności lwh. 427, 5/10 części realności lwh. 428 i 2/12 części realności lwh. 429 ks. gr. dla gminy kat. Lubatowa objętych Urbana Zygmunta własnych celem zaspokojenia wierzytelnosci Jakóba Salamona w kwocie 48 zł. 11 ct. wa.

Cenę wywołania stanowi kwota 211 zł. 66 ct. wa., wadyum kwota 21 zł. 16 ct. wa.

Extrakt hipoteczny, protokół oszacowania i dalsze warunki licytacyjne, można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Dukla, dnia 28 listopada 1896.

L. 9209 (971 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dukli podaje do wiadomości, że dnia 22 marca i 22 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano w tutejszym sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności whl. 364 ks. gr. gm. kat. Iwla objętej Bartłomieja Szczepanika własnej celem zaspokojenia wierzytelności Szyji Parnesa w kwocie 5 zł. z pn.

Cenę wywołania stanowi kwota 280 zł., wadyum kwota 28 zł. wa.

Extrakt hipoteczny, protokół oszacowania i dalsze warunki licytacyjne, można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

Dukla, dnia 18 października 1896.

L. 4110 (1080 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ulanowie ogłasza że celem zaspokojenia wierzytelności Sałki Silbera 100 zł. z pn. zarządzono w dniach 15 marca i 15 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed połud. publiczną przymusową sprzedaż realności Nr. 49 w Ulanowie lwh. 21 Leopolda i Antoniny Umińskich własnej.

Cena wywołania 150 zł. Wadyum 15 zł.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Jędrzej Dąbrowski w Ulanowie.

Ulanów, dnia 30 listopada 1896.

L. 12030 (1014 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Wysokiego Skarbu w kwocie 257 zł. 25 ct., 285 zł. 25 ct i 285 zł. 25 ct. wa. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 9 marca 1897 i 21 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna licytacya realności wykazem hipotecznym Nr. 4, 41, 47 gm. katastr. Grobla objętych, Zofii Styczeń, Katarzyny Dziura i Maryi Wilkosz własnych.

Cena wywołania 6105 zł.

Wadyum 610 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, 4 września 1896.

L. 17637 (821 2—3)

Dnia 22 marca 1897 powyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś dnia 22 kwietnia 1897 nawet poniżej takowej każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się w tut. Sądzie egzekucyjna licytacya realności whl. 613, 5/1, 528 i 240 ks. gr. gm. Zadubrowce objętych Mikołaja Mikołajczuka Tymofia własnych na rzecz Bukowińskiego zakładu ziemskiego pto 400 zł. aw. z pn.

Cena wywołania kwoty 400 zł. 50 zł. 120 zł., 230 zł.

Wadyum 10% tychże.

Resztę warunków protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony adw. dr. Wilhelm Rosenheck w Śniatynie.

C. k. Sąd powiatowy.

Sniatyn, dnia 30 grudnia 1896.

L. 74898 (473 3—3)

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie ogłasza, że dobra Kornie wyk. hip. l. 507 c. k. Sądu krajowego we Lwowie objęte w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rawie położone Maurycego Mochnackiego i Maryi Józefy 2 im. z Bonieckich Mochnackiej własne na żądanie Banku krajowego król. Galic. i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem celem zaspokojenia zaległych dwóch rat po 3952 koron 50 gr. i resztującego kapitału 168564 koron 57 gr. z pn. z większej 170.000 koron sprzedawać się będą w dwóch terminach, na pierwszym przynajmniej za na drugim też poniżej ceny oraz wywołania 340.000 koron wa. jednak nie za mniej jak 113.500 koron, a to dnia 18 marca 1897 i 29 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano w sali rozpraw.

Wyciąg hipoteczny, akt opisania przynależności dóbr Kornie z folwarkiem Dębina i Leszczyna i przyległ. i szczegółowe warunki przeglądnąć można w tutejszo Sądowej registraturze.

Kuratorem wierzycieli nieznanych z nazwiska, miejsca pobytu, z życia ich spadkob i prawonabstępców mianowicie co do ciężącej na ich rzecz w poz. 2 i 7 k. C. kwoty 283 fl. 39 ct. m. k. z 5% odsetkami dla wierzycieli późniejszych lub którymby uchwały wcale lub wcześnie doręczone być nie mogły ustanowiono adw. dr. Małachowskiego, zaś substytutem tegoż adw. dr. Margascha.

Lwów, dnia 9 stycznia 1897,

L. 12561 (788 3-3)

Podaje się wiadomości, że celem ściągnięcia sumy 18 zł. 50 ct. z pn. przez Leibę Habera wywalczonej odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności objętej wyk. hip. Nr. 129 ks. gr gm Dora na 70 zł. oszacowanej dłużnika Iwana Nastasiuka własnej w jednym terminie a to dnia 19 marca 1897 o godzinie 10 rano na którym realność ta i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 7 zł.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem p. c. k. notaryusza p. Gruińskiego w Delatynie.

Bliższe warunki i akt oszacowania w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, 25 listopada 1896.

L. 16790 (998 3. 3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 168 zł. 40 ct. z pn. odbędzie się na rzecz c. k. uprzyw. Gal. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w tut. Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 255 gm. kat. Peczeniżyn objętej dłużnika Jakowa Goruka Dmytra własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 8 marca 1897 i dnia 7 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony p. Karol Bałaban kandydat notaryalny w Peczeniżynie.

Wadyum wynosi 100 zł.

Peczeniżyn, 15 stycznia 1897.

L. 5153 (1031 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ulanowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Jana Skórskiego zarządzono w dniach 15 marca i 15 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed poł. publiczną przymusową sprzedaż 1/4 części realności lwh. 1019 w Ulanowie, i 1/5 części realności Nr. 97 w Ulanowie lwh. 236 położonych Teofili i Wincentego Szulców własnych.

Cena wywołania 135 zł. Wadyum 13 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wolno przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych z pobytu wierzycieli Jędrzej Dąbrowski w Ulanowie.

Ulanów, dnia 10 grudnia 1896

L. 980 (1009 2—3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Kasy oszczędności miasta Tarnowa w sumach 4825 zł. 44 ct. i 1868 zł. 74 ct. wa z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności whl. 409 ks. gr. gm. Tarnów objętej do masy konkursowej Racheli Leistenowej należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tym w dwóch terminach 9 marca 1897 i 30 marca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 12624 zł., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 1262 zł wa.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy, przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, 21 stycznia 1897.

L. 17927 (1007 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze przedsięweźmie na rzecz kasy Oszczędności miasta Sambora celem zaspokojenia trzech rat amortyzacyjnych po 105 zł wa. z pn. i resztującego kapitału dłużnego 2766 zł. 71 ct. wa z pn. egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę realności położonej w Samborze objętej wyk. hip. l. 51 ks. grunt. gminy Sambor dzieln. lwowska, dłużnika Kazimierza Bodakowskiego własnej i do licytacyi w zabudowaniu tut. sądu obwodowego odbyć się mającej, wyznacza terminy na dzień 23 marca 1897 i 20 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 16134 zł. 24 ct. i na pierwszym terminie licytacyjnym powyższa realność tylko za lub wyżej, zaś na drugim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 806 zł. 70 ct.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tusąd. registraturze.

Tym edyktem zawiadamia się także wierzycieli hipotecznych niewiadomych z miejsca pobytu, jakoteż tych wierzycieli hipotecznych i innych hipotecznie uprawnionych, którzyby dopiero po dniu 4 marca 1896 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsza w tej sprawie zapaść mające z jakiegokolwiekbądź powodu nie mogły być doręczone do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Humieckiego w Samborze ze substytucyą adw. dr. Bryl ńskiego w Samborze.

Z c. k. Sądu obwodowego

Sambor, dnia 10 stycznia 1897.

L. 13342 (965 1—3)

C. k Sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Skarbu państwa w kwocie 50 zł i 50 zł. z pn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w dniach 24 marca i 30 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 przed połud publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod Nr. 176 w Dolinie położonej wedle wyk. hip. l. 238 B. poz 1 ks. gr. gm kat. Dolina dz. V. własność Leji Lindenbaum stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 537 zł 50 ct. niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 53 zł. 75 ct.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisaniu licytacyi uwiadamia się strony interesowane a tych wierzycieli którzyby dopiero po dniu 14 czerwca 1896 jako dniu uzupełnienia extraktu tabularnego hipotekę uzyskali lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze w tej sprawie zapaść mające z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone, do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie P. adw. dr. Dobrowolskiego w Dolinie jako też zapomocą niniejszego edyktu

Dolina, dnia 12 grudnia 1896.

L. 12305 (1059 1—3)

Celem przymusowego ściągnięcia wierzytelności Kasy zaliczkowej w Nadwórnie w kwocie 335 zł. a. w. z pn. odbędzie się w dniach 3 marca i 7 kwietnia 1897 o 10 godzinie rano licytacya pretensyi Mojżesza Fischa w kwocie 500 zł. zahipotekowanej w stanie biernym 11/15 części ciała hip. wyk. 266 ks. gr. Nadwórna objętej Chaima Schreiera własnej

Nadwórna, dnia 2 grudnia 1896.

L. 27297 (1070 1—3)

C. k. Sąd powiatowy S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz dr. Bronisława Błażejowskiego sumy 9 zł. wa. z pn. licytacyę realności Michała Zelmana i tow. własnej wyk. hip. 102 gm. Grzybowice objętej na dzień 8 marca 1897 i na dzień 1 maja 1897 zawsze o godz. 10 rano w biurze III

Cena wywołania 1392 zł. 50 ct.

Wadyum 139 zł. 25 ct. w. a.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowej Registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Bodek.

Lwów, 6 stycznia 1897.

L. 10277 (1049 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bełzie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Feiwla Taubego syna Jankla sumy 15 zł. w. a. z pn. licytacyę realności Katarzyny z Kosiaków Zarskiej własnej wyk. hip. 1201 gm. kat. Bełz objętej na dzień 8 marca i na dzień 8 kwietnia 1897 zawsze o godz. 10 rano w biurze II. tut. Sądu.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł. wa.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli pan dr. Jan Kuryś w Bełzie.

Bełz, dnia 4 grudnia 1896.

L. 10420 (1053 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 8 marca 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 28 kwietnia 1897 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 43 według wyk. hip. 619 ks. gr. gm. Gródek objętej Jana Hajduka własnej na rzecz Freidy Barer pto 130 zł. z pn.

Cena wywołania 1003 zł.

Wadyum 101 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem A. Henzego c. k. notaryusza w Gródku.

C. k. Sąd powiatowy

Gródek, dnia 2 listopada 1896.

L. 13967 (1046 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Markusa Pflanzera w kwocie 16 zł a. w. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 9 marca 1897 i 9 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna licytacya realności wyk. hip. l. 151 gm. kat. Ujście solne objętej Jana Łacha poprzednio własnej.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, 3 grudnia 1896.

L. 10595 (1048 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bełzie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz kasy pożyczkowej gminy miasta Bełza sumy 88 zł 47 ct. aw z pn. licytacye realności w Bełzie położonej Tomasza F dorysz na własnej wyk. hip. l. 91 gm kat Bełz na dzień 9 marca 1897 i na dzień 9 kwietnia 1897 zawsze o godz. 10 rano w biurze II tut. Sądu.

Cena wywołania 630 zł.

Wadyum 63 zł. wa.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. dr. Jan Kuryś w Bełzie.

Bełz, dnia 3 grudnia 1896.

L. 140 (1051 1 3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Jana Oszkowskiego do Jana Kosowskiego w kwocie 14 zł. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 11 marca i 8 kwietnia 1897 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacya całej realności pod lwh. 47 i 6/128 lwh. 252 w Żarkach położonej dłużnika własnej.

Cena wywołania 401 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kremer.

Chrzanów, dnia 20 stycznia 1897.

L. 31036 (754 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Seńka Plekana i Iwana Plekana przeciw Tomaszowi Rusinowskiemu o zniesienie współwłasności realności lwh. 63 ks. gr. gm. Hurko odbędzie się dnia 26 marca 1897 o godz. 10 rano w biurze nr. 52 przymusowa sprzedaż realności pod lk. 49 w w Hurku położonej wyk. hip. l. 63 tejże gminy objętej.

Cenę wywołania, która jest także ceną szacunkową wynosi 83 zł tejże.

Wadyum zaś 10% tejże.

Realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże sprzedaną będzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr Glembocki z substytucyą adw. dr. Angermana.

Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 31 grudnia 1896.

L. 16888 1062 1 3)

Dnia 26 marca 1897 i 14 maja 1897 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w Sądzie powiatowym w Tłumaczu licytacya realności Adama Kotowskiego syna Adama własnej pod l. kat 445 w Tłumaczu położonej ciało tabularne stanowiącej wyk hip. l. 744 ks. gr. gm. kat Tłumacz objętej celem zaspokojenia trzech rat po 240 zł. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. gal. akcyj. Banku hipotecznego we Lwowie.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej zostanie sprzedaną

Cena wywołania 18000 zł.

Wadyum 10%

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem p. dr. Stanisław Orłowski adw. w Tłumaczu.

Reszta warunków i wyciąg tabularny w registraturze

C. k. Sąd powiatowy

Tłumacz, 20 stycznia 1897.

Konkursa.

L. 330 (985 2—2)

Konkurs celem obsadzenia opróżnionej posady dozorcy więźniów pierwszej klasy przy c. k Zakładzie karnym w Wiśniczu upływa z dniem 2 marca 1897.

C. k. Dyrekcya Zakładu karnego

Wiśnicz, dnia 6 lutego 1896.

L. 502 (1037 1—3)

C. k Rada szkolna okręgowa w Brzesku odwołuje niniejszem konkurs zamieszczony w Nr. 4 Gazety Lwowskiej i Nr. 2 Szkoły w roku 1897 o ile dotyczy stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego w Brzesku i rozpisuje ponownie celem stałego obsadzenia konkurs następujący:

1. na posadę nauczyciela kierującego szkoły 5 klasowej w Brzesku z płacą roczną 450 zł., dodatkiem za kierownictwo o rocznych 50 zł. i wolnem pomieszkaniem, a względnie odpowiedniem relutum na pomieszkanie.

2. Na posadę nauczyciela starszego ewentualnie opróżnić się mogącą przy tejże szkole z płacą roczną 450 zł. i 45 zł. dodatkiem na pomieszkanie.

Kompetenci ubiegający się o jedną z tych posad mają się wykazać patentem na nauczyciela Szkół wydziałowych z grupy I, II lub III., podania udokumentowane należy wnieść w przepisanej drodze służbowej najpóźniej do końca marca 1897.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Brzesko, dnia 8 lutego 1897.

Przewodniczący c. k. Starosta.

L. 1:600 (1074 1—3)

KONKURS.

Na posady ekspedyentów pocztowych:

a) w Dupliskach w powiecie Zaleszczyckim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł.

Płaca roczna 2 0 zł., ryczałt kancelaryjny 60 zł. i wynagrodzenie 230 zł. na codziennego posłańca pieszego do Zaleszczyk i napowrót.

b) w Baginsbergu w powiecie Kołomyjskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł.

Płaca rocznych 120 zł., ryczałt kancelaryjny 30 zł. i wynagrodzenie 100 zł. na posłańca pieszego dwa razy dziennie do Kołomyi i napowrót.

Podania należy wnieść najpóźniej do 22 lutego b. r. do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 10 lutego 1897.

Kuratele.

L. 10188 (946 3—3)

Iwan Nyczaj z Załuża uznany został umysłowo chorym. Kuratorem ustanowiono Karola Czerniechiego ze Załuża.

C. k. Sąd powiatowy.

Zbaraż, dnia 31 grudnia 1896.

L. 3215 (977 3—3)

Michał Bojczuk Stefan z Korolówki uznany marnotrawcą. kuratorem ustanowiono Ołeksę Bojczuka z Korolówki

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, 9 marca 1896.

L 10185 (972 3—3)

Prokop Fedoruk gospodarz z Krzywcza dolnego uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiony Władysław Czarnecki gospodarz tamże.

C. k. Sąd obwodowy.

Mielnica, dnia 25 sierpnia 1896.

L. 9158 (989 3—3)

Józef Pytel z Będzieszyny uznany został umysłowo niedołężnym. Kuratorem tegoż ustanowiono Jakóba Jędrzejczyka.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 27 sierpnia 1896.

L. 3617 (1028 2—3)

Maryanna z Dudków Piotrzykewa z Lusiny marnotrawną; kuratorem jej Jędrzej Pietrzyk z Lusiny.

Skawina, 2 lipca 1896.

L. 4920 (1039 2—3)

Józef i Antonina Piszczkowie z Borku Fałęckiego marnotrawni; kuratorem ich Wojciech Piszczek z Borku Fałęckiego.

Skawina, 23 sierpnia 1896.

L. 4832 (1018 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach podaje do wiadomosci, że c. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu decyzyą z dnia 6 czerwca 1896 l. 4696 zezwolił na oddanie Józefa Wojny ze Strożny pod kuratelę z powodu, iż tenże jest kretynem i głupkowatym i że Jakób Wojna gospodarz ze Stróżny kuratorem dla niego ustanowionym został.

C. k. Sąd powiatowy.

Ciężkowice, dnia 30 września 1896.

L. 63546 (1033 2—3)

Alojzy Winter kwieskowany listonosz we Lwowie uznany został umysłowo chorym a kuratorem tegoż mianowany Józef Clementz rusznikarz wojskowy w Przemyślu.

Z c. k. Sądu pow. m. d. S. I.

Lwów, dnia 31 grudnia 1896.

L. 10690 (1021 2—3)

Jewkę Ślepycz zamężną Żurawel z Tuczap uznano marnotrawczynią, kuratorem jest Stefan Dzikowski tamże.

C. k. Sąd powiatowy.

Jaworów, 6 października 1896.

L. 62720 (1042 1—3)

Jan Popowczak z Krzkowa uznany umysłowo chorym, kuratorem jest Franciszek Huber z Krakowa.

Sąd miej. deleg.

Kraków, 20 stycznia 1897.

L. 3908 (1043 1—3)

Rozalia Piechocka uznana umysłowo chorą. kuratorem jej Władysław Bojarski.

C. k. Sąd miej. deleg. cywilny

Kraków, 26 stycznia 1897.

L. 66253 (1044 1 3)

Bronisława Biedermann uznana umysłowo chorą, kuratorem ustanowiono dr. Ludwika Wisnewskiego.

C. k. Sąd miej deleg.

Kraków, 30 stycznia 1897.

L. 504 (1055 1—3)

Henryka Obertyńska z Delatyna uznana umysłowo chorą. Kuratarem dla niej ustanowiony Józef Biber z Delatyna.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, dnia 22 stycznia 1897.

L. 9060 (1057 1—3)

Ołeksa Matijszak ze Śliwek uznany marnotrawcą, kuratorem uznany Nykoła Syretiuk ze Śliwek.

C. k. Sąd powiatowy.

Kałusz, 28 czerwca 1896.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 931 (990 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Cieszanowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Antoniego i Wincentego Hermanów że Józef Greyman 1 b. m. dol. 931 wytoczył przeciw nim skargę o uznanie za zgasłe i wykreślenie ze stanu biernego nieruchomości wykazami hipotecznymi 39 i 1001 Cieszanowa objętych prawa zastawu dla wierzytelności pozwanych 240 zł. i że na tę skargę wyznaczonym został termin do ustnej rozprawy na 4 marca 1897 10 godzinę przed południem w sali rozpraw tutejszego sądu.

Pozwani winni zgłosić w tutejszym sądzie lub ustanowić pełnomocnika względnie też ustanowionemu dla nich kuratorowi c. k. notaryuszowi Długoszowskiemu w Cieszanowie dać potrzebne do obrony wskazówki, gdyż inaczej złe skutki ze zaniechania tego wynikłe sami sobie przypisać będą winni.

Cieszanów, 3 lutego 1897.

L. 124 (764 2—3)

Radziechowski c. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Iwana Martyniuka i Anastazyę Martyniuk, iż celem doręczenia im tusądowej uchwały tabularno egzekucyjnej z dnia 16 kwietnia 1896 l. 5887 ustanowiono dla nich kuratora Zdzisława Więckowskiego z Radziechowa.

Radziechów, 10 stycznia 1897.

L. 12711 (994 3—3)

Zawiadamia się Gertrudę Pietras z miejsca pobytu niewiadomą, iż Anna Piskor wytoczyła przeciw niej pozew de praes. 10 grudnia 1896 l. 12711 o własność wschodniej połowy realności wbl 248 ks. gr. gm. kat. Wampierzów objętej termin na dzień 24 marca 1897 o godzinie 9 rano wyznaczony został, że kuratorem dla niej ustanowiono c. k. notaryusza Krasickiego w Radomyślu, któremu winna przed tym terminem środków obrończych dostarczyć lub innego pełnomocnika Sądowi wymienić.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 12 grudnia 1896.

L. 21676 (997 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Iwana Gruszkę, że gmina Nowosiółka wniosła przeciw niemu pozew o uznanie prawa własności do realności wykazem hipotecznym 368 ks. Nowosiółka objętej, na który termin do ustnej rozprawy na dzień 3 marca 1897 wyznaczono i że tutejszego adwokata dr. Reisa celem zastępywania w tym sporze kuratorem ustanowiono.

J st z tem rzeczą kuranda ustanowionemu kuratorowi informacyi udzielić lub innego zastępcę sobie obrać, gdyż skutki zaniedbania sam sobie będzie musiał przypisać.

Buczacz, 19 grudnia 1896.

L. 1073 (862 2—3)

Tarnowski Sąd obwodowy uwiadamia Katarzynę Tenczyńską z miejsca pobytu niewiadomą, że dla niej ustanowiono kuratorem adw. dr. Mütza celem doręczenia jej t. s. uchwały z dnia 1 października 1896 l. 20144 co do intabulacyi prawa własności realności objętej whl. 25 ks. gr. gm. Zabłocie na rzecz Marceli Kawkowej.

Tarnow, 21 stycznia 1897.

L. 5749 (757 2—3)

C. k Sąd powiatowy w Dąbrowie celem doręczenia ts. rezolucyi z dnia 30 listopada 1895 l. 12799 ustanawia Piotra Pikula z Radgoszczy kuratorem niewiadomego z miejsca pobytu Macieja Jurasa.

Dąbrowa, dnia 13 lipca 1896.

L. 123 (766 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Semena Melnyk, iż celem doręczenia mu tusądowej uchwały tabularno egzekucyjnej z dnia 4 kwietnia 1895 l. 4609 ustanowiono dla niego kuratora Zdzisława Więckowskiego z Radziechowa.

Radziechów, 10 styc nia 1897.

L 122 (765 2—3)

Radziechowski c. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomą z miejsca pob tu Kseńkę Wasyleńko, iż celem doręczenia jej tusądowej uchwały tabularno egzekucyjnej z dnia 17 lipca 1865 l. 11402 u tanowiono dla niej kurato a Zdzisława Więckowskiego z Radziechowa.

Radziechów, 10 stycznia 1896.

L. 1064 (804 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie wdraża postępowanie amortyzacyjne co do zagubionej książeczki wkładkowej kasy oszczędności miasta Tarnowa Nr. 60918 na kwotę 306 zł. 14 ct. z procentem od 1 lipca 1896 bieżącym na imię i nazwisko Mendla Garfunkla opiewającej i poleca posiadaczowi tej książeczki wkładkowej, aby takową tem pewniej w przeciągu 6 miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w urzędowej części Gazety Lwowskiej tut. sądowi obwodowemu przedłożył, gdyż inaczej takowa za umorzoną uznaną będzie

Tarnów, 21 stycznia 1897.

L. 21967 (1006 2—3)

C k. Sąd obwodowy w Przemyślu wzywa wszystkich, ktorzy jako wierzyciele do spadku śp. księdza Biskupa dr. Juliana Pelesza zmarłego w Przemyślu dnia 22 kwietnia 1896 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia pretensye sobie roszczą, by w dniu 25 lutego 1897 o godz. 10 przed południem Nr. 1 w tutejszym Sądzie w celu zgłoszenia i wykazania swych wierzytelności się jawili lub do tego terminu podanie swe pisemnie wnieśli, w przeciwnym razie nie przysługiwałoby im do spadku, gdyby takowy zapłaceniem zgłoszonych wierzytelności został wyczerpany, żadne dalsze roszczenie, chyba że byliby prawem zastawu ubezpieczeni.

Przemyśl, 4 stycznia 1897.

L. 18225 (1020 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Sylwestra Krajniczyna, że dnia 26 listopada 1896 do l. 18225 wniósł przeciw niemu Dańko Doszna skargę o zapłatę 200 zł. wa. na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 18 lutego 1897 o godz 9 rano, tudzież że dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. dr. Franciszka Dziubczyńskiego adw. z Gorlic.

Będzie zatem rzeczą pozwanego kuratorowi swemu wcześnie udzielić informacyi do obrony lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniedbania tych ostrożności wyniknąć mogące, pozwany sam sobie przypisać będzie musiał.

Gorlice, dnia 8 stycznia 1897.

L. 65 (1019 2 3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Annę z Gaberów Gubatową, że dnia 2 stycznia 1897 do l. 65 wniósł przeciw niej Jan Mrok z Bystry skargę o uznanie praw do legatu przez śp Jana G bera uczynionego, na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 18 lutego 1897 o godzinie 9 rano, tudzież że dla niewiadomej z miejsca pobytu pozwanej ustanowiono kuratora ad actum w osobie pana adwokata dr. Dziubczyńskiego z Gorlic.

Będzie zatem rzeczą pozwanej kuratorowi swemu udzielić informacyi do obrony, lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniedbania tych ostrożności wyniknąć mogące, pozwana szma s bie przypisać będzie musiała.

Gorlice, dnia 2 stycznia 1897.

L. 4785 (1017 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Franciszkę z Magierów Guewową, że powód Jan Gucwa w sprawie przeciw tejże o unieważnienie nieważności aktu notaryalnego z daty Ciężkowice dnia 16 listopada 1889 l R 27 wniósł podanie o wyznaczenie nowego terminu do uzupełnienia rozprawy w kierunku tut. sąd. rezolucyą z dnia 22 października 1892 l. 2390 wskazanym, w skutek czego do tej rozprawy ustnej termin na dzień 2 marca 1897 o godzinie 9 rano wyznaczono i dla niej Kazimierza Ziębę gospodarza ze Stróżny ustanowiono.

Rzeczą zatem jest kurandki dostarczyć kuratorowi środków obrony, lub innego sobie obrońcę ustanowić i o tem Sąd zawiadomić.

Ciężkowice, dnia 30 września 1896.

L. 1613 (1016 2—3)

C k. Sąd powiatowy w Bełzie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu za granicami państwa przebywającego Iwana Dziesiętnika, że przeciw niemu H yć Gudzyk wniósł pozew o 20 zł. i że dla niego kuratora Michała Dziesietnika z Waniowa ustanowiono, któremu pozew doręczono i termin do rozprawy według postępowania drobiazgowego na dzień 1 marca 1897 wyznaczono.

Wzywa się Iwana Dziesiętnika aby informacyę kuratorowi udzielił lub innego pełnomocnika ustanowił, inaczej złe skutki z tąd wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał

C. k Sąd powiatowy.

Bełz, 29 grudnia 1896.

L. 10856 (807 2—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Czarnote, że w sprawie galic. zakładu kredyt ziemskiego przeciw niemu i tow. o 1000 zł. w. a. ustanowiony został dla niego kuratorem adw. dr. Wiktor Grychowski w Leżajsku, któremu winien dać należytą informacyę lub innego zastępcę ustanowić, inaczej złe skutki sobie przypisze.

Leżajsk, 16 stycznia 1897.

L. 10710 (753 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie wzywa posiadacza następujących z posiadania Salomona Bognera skradzionych weksli jako to:

1. wekslu z daty Wierzbiany 20 marca 1894 na 500 zł. w. a. opiewającego, za 5 miesięcy od daty, płatnego w Wierzblanach (powiat Busk) przez Salomona Bognera wystawionego, a przez Salomona Spis w Wierzblanach (powiat Busk) akceptowanego.

2. wekslu z daty Brody 28 marca 1894 na 400 zł. w. a. opiewającego, za 3 miesiące od od daty płatnego w Wierzblanach przez Salomona Bognera wystawionego, a przez Salomona Spisa w Wierzblanach i przez Josla Spisa w Nakwaszy (powiat Brody) akceptowanego, by weksle te w przeciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej Gazecie Lwowskiej sądowi tut. przedłożył, w przeciwnym bowiem razie weksle te za umorzone uznane zostaną.

Złoczów, 31 grudnia 1896.

L. 3172 (773 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Dr. Feliksa Kasparka, że przeciw niemu wniósł Albert Fejer (Weisz) pozew de praes. 21 stycznia 1897 l 3172 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 100 zł. w. a. z pn. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 22 stycznia 1897 l. 3172 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwok. dr. Bobilewiczowi z substytucyą adwokata dr. Gluzińskiego w Krakowie i poleca pozwanemu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Krakow, dnia 22 stycznia 1897.

L. 3162 (772 2—3)

C. k Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu dr. Feliksa Kasparka, że przeciw niemu wniósł Albert Fejer (Weisz) pozew de praes. 21 stycznia 1897 l. 3162 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 75 zł. w. a. z pn. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 22 stycznia 1897 l. 3162 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Bobilewiczowi z substytucyą adw. dr. Gluzińskiego w Krakowie i poleca pozwanemu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, 22 stycznia 1897.

L. 26144 (763 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Stryju w sprawie egzekucyjnej Usobera Lauterbacha przeciw nieznanej z życia i miejsca pobytu Chaji Rothmann pto 4 8 zł. aw. ustanawia dla tejże ostatniej kuratorem tutejszego adwokata dr. Józefa Bylinę, któremu wraz z dekretem kuratorskim dorecza się tus. uchwałę licytacyjną z 31 grudnia 1896 l. 26144, dla Chaji Rothman przeznaczoną.

Stryj, 28 grudnia 1896.

L. 15298 (762 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Stryju oznajmia niewiadomej z życia i miejsca pobytu Chanie Weitren, że w sprawie egzekucyjnej Mechla Jakóba Auerbacha przeciw spadkobiercom Chaima Wolfa Rothbauma pto 90 zł. aw. tus. uchwałę z dnia 12 lipca 1895 l. 14522 dla niej przeznaczoną do rąk równocześnie ustanowionego kuratora p. adwokata dr. Finka w Stryju się dorecza, do którego względem udzielenia mu informacyi zwrócić się się lub innego zastępcę Sądowi wskazać winna.

Stryj, 16 grudnia 1896.

L. 3162 (825 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ustanawia w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie przeciw Annie z Youngów Kwiatkowskiej i innym o zapłacenie 3 rat po 455 zł. aw. itd z pn. dla nieznanej z miejsca pobytu Henryki z Youngow Kodrębskiej, adwokata krajowego p. dr. Władysława Gereckiego kuratorem, zaś adwokata kraowego p. dr. Stanisława Hahna zastępcą kuratora i zawiadamia o tem niniejszem nieznaną z miejsca pobytu Henrykę z Youngów Kodrębską z oznajmieniem, że tusądową uchwałą z dnia 5 września 1896 l. 39504 jej do rąk kuratora doręczoną przymusowa sprzedaż dóbr Prusinów i Adelinówka wyk. hip. l. 164 i 847 objętych w części jej własnością będących, na rzecz Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie dozwoloną została i z wezwaniem, by ustanowionemu kuratorowi do obrony swych praw służące środki dostarczyła lub innego pełnomocnike ustanowiła i o tem sąd tutejszy zawiadomiła, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące ujemne skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów, dnia 23 stycznia 1897.

L. 78342 (824 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie oznajmia Chaji Hüss z życia i pobytu niewiadomej jakoteż z życia i pobytu niewiadomym jej spadkobiercom, że przeciw niej przez p. p. Berla Hüss i Gittlę Hüss urodz. Blauer we Lwowie przez adwokata dr. Raabe pozew o uznanie za zgasły obowiązek zapłaty sumy 200 zł. m. konw. i wykreslenie tejże sumy ze stanu ciężarów połowy realności pod lk. $106^2/_4$ we Lwowie wykaz hipoteczny l. 86 dz. II jak C poz 4 zahipotekowanej wniesionym został.

Gdy miejsce pobytu wyżej wymienionej pozwanej nie jest wiadomem, ustanawia się dla niej kuratorem p. adw. dr. Maurycego Kahane a tegoż zastępcą p. adwokata dr. Rubina Sokala, wyznaczając na powyższy pozew termin 90 dniowy do wniesienia obrony mianowanemu kuratorowi się doręcza.

Wzywa się powyż wymienioną, aby ustanowionemu kuratorowi służące dla swej obrony środki dostarczyła lub innego zastępcę sobie obrała, gdyż z zaniedbania szkodliwe następstwa wynikłe sama sobie przypisze

Lwów, dnia 19 grudnia 1896.

L. 10970 (806 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Krystynę Łazarową, iż celem doręczenia jej rezolucyi hipotecznej z dnia 30 września 1894 l. 8787 co do wpisu prawa własności 1/5 części realności wyk. hip. l 47 gm. Kobylanka objętej na rzecz Antoniego Kosiby, ustanowiono dla niej kuratorem adw. dr. Czesława Śleczkowskiego z Gorlic i temuż owę rezolucyę doręczono.

Gorlice, 8 grudnia 1896.

L. 10935 (877 2—3)

C k. Sąd powiatowy w Mielnicy ustanawia dla niewiadomej z miejsca pobytu Maryi Mojsiuk, kuratora ad actum Maksymiliana Reinera w Mielnicy celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 13 lutego 1895 l. 1357.

Mielnica 11 września 1896.

L. 2613 (849 2—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie ustanawia adw. dr. Ziona kuratorem ze zastępstwem adw. dr. Panetha dla nieznanych z miejsca pobytu Alty Racheli Fischer, Eliasza Leiby Ungar i Simy Hänsler w sprawie Wincentego Kurniewicza przeciwko tymże o przeniesienie własności rozmaitych części realności lk. 432$^3/_4$ i zawiadamia ich z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebną informacyę udzielili, do swej obrony służące kroki uczynili i o tem sądowi donieśli.
Lwów, dnia 27 stycznia 1897.

L. 16252 (837 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie oznajmia z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Michałowi Kawaciukowi Precia, że dnia 3 lipca 1896 do l. 7278 zapadł przeciw niemu wyrok w sprawie drobiazgowej z Chaimem Salpeter o zapłacenie kwoty 42 zł. i że dla niego Fedora Januszaka z Myszyna kuratorem ad actum ustanowiono.
Wzywa się więc ażeby temu kuratorowi środków dowodowych dostarczył lub innego zastępcę tut. Sądowi oznajmił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
C. k. Sąd powiatowy.
Peczeniżyn, 31 grudnia 1896.

L. 9749 (845 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Justynę Pawliszyn, że przeznaczona dla niej uchwała tabularna z dnia 18 września 1895 l. 10475 kuratorowi Józefowi Procykowi doręczoną została.
Zborów, 12 grudnia 1896.

L. 9258 (844 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Dmytra Seniów, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 27 sierpnia 1895 l. 9560 kuratorowi Janowi Kościuk z Jarosławic doręczoną została.
Zborów, 25 listopada 1896.

L. 5351 (835 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Olesku zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Markusa i Leizora Ingberów o zaszłej 2 sierpnia 1888 śmierci matki ich Nechemki Ingber i wzywa ich, ażeby w przeciągu roku licząc od poniższej daty oświadczyli się do spadku po tejże pozostałego, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe będzie przeprowadzone z p. Jezają Münzem z Oleska jako kuratorem dla nich ustanowionym.
Olesko, 29 grudnia 1896.

L. 982 (752 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jakóba Weigera, że Berl Stein wniósł przeciw niemu w dniu 18 stycznia 1897 do l. 982 pozew pisemny o uznanie pretensyi w kwotach 165 zł. 165 zł. i 165 zł. i prawa do wadyum w kwocie 821 zł. 97 ct. wa. za zgasłe i że dlań kuratorem adw. dr. Landaua ze substytucyą adw. dr. Landesberga ustanowiono.
Wzywa się zatem pozwanego, by kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub innego zastępcę ustanowił i wskazał, go gdyż inaczej skutki z zaniedbania wyniknąć sobie samemu przypisać będzie musiał.
Tarnopol, 23 stycznia 1897.

L. 436 (1054 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu zawiadamia z życia i pobytu niewiadomego Jakuba Bukowskiego, iż przeciwko niemu wniosła Agnieszka Bukowska pozew o zapłacenie kwoty 262 zł. a. w. z pn. wskutek czego mu kuratorem Jana Sendeckiego ustanowiono i termin do sumaryczej rozprawy na dzień 12 marca 1897 wyznaczono.
C. k. Sąd powiatowy.
Czarny Dunajec, 25 stycznia 1897.

L. 1231 (1039)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie oznajmia niniejszem, że w r. 1897 wpisy do rejestru handlowego ogłaszane będą w „Gazecie Lwowskiej" w „Wiener Zeitung" i w „Przeglądzie prawa i administracyi", wpisy zaś do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w Gazecie Lwowskiej i w Przeglądzie prawa i administracyi.
Stanisławów, 20 stycznia 1897.

L. 6501 (1056 1—3)
Zawiadamia się z miejsca pobytu i z życia niewiadomego Józefa Cacha, iż Maryanna Gutkowska i Łucya Kot jako cessyonaryuszki towarzystwa kredytowego w Głogowie wniesły pod dniem 19 listopada 1896 l. 5733 pozew naprzeciw niemu o zapłacenie sumy 60 zł. a. w. z pn. wskutek czego termin do rozprawy drobnostkowej na dzień 6 kwietnia 1897 o godz. 9 rano został wyznaczonym.
Wzywa się więc Józefa Cacha, ażeby o miejscu swego pobytu c. k. Sąd lub ustanowionego dla niego kuratora Jana Lachcika z Mrowli zawiadomił i temuż potrzebną do obrony informacyę udzielił, inaczej skutki ze zaniedbania pochodzące sam sobie przypisać musi.
Głogów, 24 grudnia 1896.

L. 661 (1041 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach ogłasza, że za zgodą Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie ogłoszenia wpisów do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych umieszczać będzie w roku 1897 w „Gazecie Lwowskiej".
Wadowice, 6 lutego 1897.

L. 3806 (876 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Daniela Szewczuka, że w sprawie tabularnej do parceli grt. lkat. 2318 wkł. 518 m Kudryńce objętej na rzecz Kościa Makohoniuka Antoni Halicki kuratorem ad actum celem doręczenia tus. uchwały z 30 sierpnia 1893 l. 8009 ustanowiony został.
Wzywa się zatem Daniela Szewczuka aby kuratorowi temu informacyi udzielił lub innego pełnomocnika ustanowił, gdyż winę zaniedbania sobie przypisze.
C. k. Sąd powiatowy
Mielnica, 22 maja 1894.

L. 4814 (915)
C. k. Sąd powiatowy w Mostach wielkich zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Czarną Ruchlę z Rothändlerów Bienenfeld, że celem doręczenia jej uchwały dozwalającej na wpis prawa własności ciała hip. wyk. 101 gminy Mosty wielkie na rzecz Zirli z Langweberów Lam z dnia 20 lutego 1896 l. 741 ustanowił kuratorem Pana Józefa Tabińskiego c. k. notaryusza w Mostach.
C. k. Sąd powiatowy.
Mosty wielkie, 31 sierpnia 1896.

L. 18377 (902 1—3)
C. k. Sąd powiat. miej. deleg. w Kołomyi ustanawia w sprawie Wysokiego Skarbu Państwa przeciw Leokadyi Sejk o 463 zł. 79 ct. dla niewiadomej z miejsca pobytu Leokadyi Sejk, kuratora w osobie dr. Krasnickiego adwokata z Kołomyi i wzywa Leokadyę Sejk by potrzebne informacye ustanowionemu kuratorowi udzieliła lub innego pełnomocnika sądowi przedstawiła, gdyż inaczej sama sobie skutki zaniedbania przypisać będzie musiała.
Kołomyja, 30 października 1896.

L. 8902 (938 1—3)
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Fedia Bojka syna Petra, że celem prawidłowego doręczenia mu uchwały tabularnej z 23 marca 1896 l. 2127 ustanowiono dlań Wasyla Spetruka z Bobrownik kuratorem ad actum.
C. k. Sąd powiatowy.
Monasterzyska, 30 listopada 1896.

L. 930 (930 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu ustanowił w sporze Keili Wahrhaftig przeciw Ferdynandowi Bilińskiemu o uznanie pretensyi 2000 zł. z pn. za zgasłą i wykreślenie takowej ze stanu biernego wyk. hip. l. 873 ks. gr. gm. Tarnopola nieznanego z życia i miejsca pobytu pozwanego Ferdynanda Bilińskiego kuratorem p. adw. dr. Sygalla w Tarnopolu i pozwanego wzywa się, by kuratorowi informacyi swoich udzielił lub innego zastępcę prawnego Sądowi tut. wiadomym uczynił.
Tarnopol, 23 stycznia 1897.

L. 2442 (984)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że dnia 12 stycznia 1897 w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych w tomie II na stronie 173 wedle pozycyi 792/2 firmę Mejer Necheles handel towarów łokciowych i bławatnych wykreślono.
Lwów, 23 stycznia 1897.

L. 5042 (983 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Emilii Steczkowskiej przeciw Feliksowi Niederreuterowi o zapłatę sumy wekslowej 1350 zł. w. a. z pn. dla nieznanego z miejsca pobytu Feliksa Niederreutera kuratorem adw. dr. Mojżesza Kahanego, zastępcą zaś tegoż adw. dr. Józefa Piątkowskiego, temuż kuratorowi nakaz zapłaty doręcza i o tem Feliksa Niederreutera zawiadamia z wezwaniem, by kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub też innego zastępcę sądowi wymienił.
Lwów, 30 stycznia 1897.

L. 43106 (796 1—3)
C. k Sąd krajowy cywilny we Lwowie ustanawia p. adwokata dr. Klarfelda z substytucyą dr. Panetha kuratorem ad actum dla niewiadomej z życia i miejsca pobytu Ettli Meisner, tudzież niewiadomych jej z życia i miejsca pobytu dziedziców celem doręczenia jej tus. uchwały tabularnej z dnia 28 marca 1896 l. 12804 i wzywa tychże, by się w tej w tej sprawie porozumieli z ustanowionym kuratorem, ewentualnie wskazali Sądowi innego swego zastępcę, inaczej skutki zaniedbania sami sobie winni będą przypisać.
Lwów, dnia 1 sierpnia 1896.

L. 12317 (786 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Cieszanowie wiadomo czyni, iż w jego depozycie przechowane są:
a) na rzecz Joanny Lewickiej w skutek uchwały z 13/8 1862 l. 1248 do art. 49 1862 gotówka 10 zł. 1 ct.
b) na rzecz Itty Hirsch Kastner w skutek uchwały z 13 8 1862 l. 1183 art 50/1862 gotówka 6 zł. 23 ct.
c) na rzecz Antoniego Wańkiewicza i Piotra Denki w skutek uchwały z 9 8 1863 l. 12 8 art. 5/186 gotówka 34 zł. 25 ct.
d) na rzecz Marceli Schaffert w skutek polecenia z 26/8 1859 l. 130 art. 11/1859 $^1/_2$ centa.
e) na rzecz Maksyma Młodowiec w skutek uchwały z 30 6 1864 l. 665 do art. 66/1864 gotówka 5 zł. 48 ct.
f) na rzecz Arona Steiera w skutek uchwały z 7/6 1864 l. 796 do art. 68/1864 gotówka 20 zł. 60 ct.
g) na rzecz Marceli Schaffert w skutek uchwały z 27 9 1864 l. 890 do art. 83/1864 książeczka wkładkowa gal. kasy oszczędności N. 25007 opiewająca na 4 zł. 48 ct.
h) na rzecz Anny Pyrki w skutek uchwały z 27/9 1864 l. 890 do art. 85/1864 także książeczka Nr. 25010 opiewająca na 15 zł. 68 ct.
O ile z aktów sądowych interesowani są wiadomi zawiadamiam ich wprost a niewiadomych z życia i miejsca pobytu uprawnionych niniejszym edyktem o istnieniu powyższych depozytów z wezwaniem, by do jednego roku 6 tygodni i 3 dni wykazali w tutejszym sądzie własność tych depozytów, gdyż inaczej takowe na rzecz Wys. Skarbu Państwa przejdą.
Cieszanów, 15 marca 1896.

L. 8762 (980 1—3)
C. k. Sąd powiatowy wzywa niewiadomych z pobytu Maryę i Jędrzeja Kozaków, aby do spadku po Semku Kozak w ciągu roku się zgłosili, gdyż inaczej spadek przez kuratora Hrycia Krysę objęty i w sądzie przechowany zostanie.
Załośce, 5 grudnia 1896.

L. 417 (975 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie oznajmia z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Michałowi Kłymiukowi, że dnia 14 stycznia 1896 do l. 18628 zapadł wyrok przeciw niemu z Joslem Ramlerem o zapłacenie kwoty 32 zł. i że dla niego Maksyma Ihnatiuka z Berezowa wyżnego kuratorem ad actum ustanowiono.
Wzywa się więc, ażeby temu kuratorowi środków dowodowych dostarczył, lub innego zastępcę tut. Sądowi oznajmił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
C. k. Sąd powiatowy.
Peczeniżyn, 12 stycznia 1897.

L. 327 (963 1—3)
Niewiadomego z pobytu Józefa Kulczyckiego zawiadamia się, że Mendel Bergmann wniósł przeciw niemu pozew de praes 14 stycznia 1897 l. 327 o zwrot zboża lub zapłatę kwoty 116 zł. 50 ct. z pn, że kuratorem Konstanty Widawski notaryusz w Budzanowie ustanowiony został, któremu wszelkie informacye udzielić lub innego pełnomocnika ustanowić winien.
C. k. Sąd powiatowy.
Budzanów, 16 stycznia 1897.

L. 18446 (960 1—3)
C. k. Sąd pow. miej. deleg. w Kołomyi ustanawia w sprawie Wysokiego Skarbu przeciw Iwanowi Łukaniuk Nykoły o 29 zł. 19 ct. dla niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Łukaniuka Nykoły kuratora w osobie dr. Dudykiewicza adwokata w Kołomyi i wzywa Iwana Łukaniuka, by potrzebne informacye ustanowionemu kuratorowi udzielił lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, gdyż inaczej sam sobie skutki zaniedbania przypisać będzie musiał.
Kołomyja, 30 października 1896.

L. 279 8 (956 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie wzywa każdego, ktoby posiadał weksel z daty Borniki 26 października 1895 na 400 zł. opiewający, płatny w rok od daty wystawienia bez miejsca zapłaty w języku niemieckim napisany przez ks. Ignacego Tichewicza przyjęty, aby takowy sądowi tut. w przeciągu dni 45 od dnia tego ogłoszenia przedłożył, gdyż w przeciwnym razie za amortyzowany uznany zostanie.
Stanisławów, 5 grudnia 1896.

L. 65 (828 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Białej ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Winrera w sprawie egzekucyjnej adw. dr. Jana Cieszyńskiego przeciw nieobjętej masie spadkowej po Aunie Solpera kuratorem adw. dr. Aronsohna w Białej, któremu się ts. rezolucyę hipoteczną z dnia 10 października 1896 l. 13571 doręcza.
C. k. Sąd powiatowy.
Biała, 3 stycznia 1897.

L. 7960 (874 1—3)
Zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Sauka Pawełczaka, że w sporze drobiazgowym Jakóba Rappaporta przeciw niemu pto 2 zł. 60 ct. a. w. z pn. p. Antoni Zurek z Muszyny dla niego ustanowionym został kuratorem i że temuż pozew z dnia 26 września 1896 l. 6355 doręczony został.
Rzeczą jest Sawka Pawełczaka udzielić kuratorowi informacyi do sporu lub innego pełnomocnika ustanowić, inaczej sam sobie przypisze skutki zaniedbania.
C. k. Sąd powiatowy.
Muszyna, 22 listopada 1896.

L. 7218 (920 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Pruchniku wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Jana Dyszyńskiego, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia ogłoszenia tego zgłosił się w sądzie tutejszym i wniósł oświadczenie do spadku po swej dnia 28 lutego 1889 roku w Tuligłowach bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli zmarłej żonie Maryannie Dyszyńskiej, gdyż w razie przeciwnym rozprawa ta z ustanowionym dla niego kuratorem Antonim Blajerem przeprowadzoną zostanie.
Pruchnik, 28 września 1896.

L. 9686 (917 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Przeworsku ustanawia w sprawie hipotecznej o wpis prawa własności realności lwh. 1 gm. kat. Kańczuga dla niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Assarabowskiego kuratorem ad actum adw. dr. Bolesława Zborowskiego w Przeworsku i jemu doręcza rezolucyę z dnia 3 lutego 1896 l. 1022 dozwalającą wpisu prawa własności realności lwh. 1 gm. kat. Kańczuga dawniej Antoniego Assarabowskiego własnej na rzecz Stanisława Tokarzewskiego.
C. k. Sąd powiatowy.
Przeworsk, 31 grudnia 1896.

L. 9204 (944 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje do wiadomości, że ustanowiono Jakóba Fischera kuratorem dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Jana i Antoniego Fischerów celem doręczenia tus. uchwały z dnia 22 czerwca 1896 l. 3823 i innych w sprawie spadkowej po śp. Janie Fischerze zapaść mających.
Uhnów, 18 grudnia 1896.

L. 70 (995 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Szczercu ogłasza, że dla niewiadomego z miejsca pobytu Filipa Schreyera celem doręczenia temuż pozwu przez Georga Mayera przeciw niemu i Wilhelmowi Schreyerowi o unieważnienie aktu notaryalnego z daty Szczerzec 17 września 1894 l. rep. 5210 i kontraktu kupna i sprzedaży z daty Szczerzec 26 lutego 1895 tudzież o intabulacyę egzekucyjnego prawa zastawu dla pretensyi 1359 zł. z pn. w stanie biernym połowy realności wyk. hip. l. 256 ks. gr. gm. Dobrzany, Dornfeld Wilhelma Schreyera własnej, dnia 8 listopada 1896 l. 10365 wniesionego, kuratorem p. adw. dr dr. Paździerę, ze Lwowa z substytucyą c. k. notaryusza p. Matkowskiego ze Szczerca ustanowiono i że na pozew ten, który ustanowionemu kuratorowi doręczono, term n do rozprawy ustnej na dzień 30 kwietnia 1897 o godz. 9 rano wyznaczony został.
O tem zawiadamia się Filipa Schreyera z wezwaniem, aby ustanowionemu kuratorowi środki do jego obrony służyć mogące wcześnie dostarczył, lub innego pełnomocnika ustanowił, gdyż z zaniedbania tego wyniknąć mogące dlań szkodliwe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.
Szczerzec 19 stycznia 1897.

L. 26723 (955)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że na odbytem w dniu 27 grudnia 1896 nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu członków gal. banku handlowego w Kołomyi §. 2, 9, 14, 15, 17, 25, 50 i 53 statutu zostały zmienione.
Kołomyja, 16 stycznia 1897.

L. 566 (992)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca sprostowanie uskutecznionego w rejestrze dla firm spółkowych na skutek uchwały z dnia 14 listopada 1896 l. 6783 wpisu w ten sposób, że wpisana na skutek tej uchwały firma brzmi „Arthur Riesenfeld & Comp." a nie Arthur Riesenfeld und C^o, i że akceptowanie weksli nastąpować ma przez dodanie słów & „C^o" a nie „und C^o".
Wadowice, 30 stycznia 1897.

L. 1885 (976 1—3)

Radziechowski c. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu niżej wymienionych, że celem doręczenia im uchwał tabularnych a to:

Hanuśce Fedoń z 4 czerwca 1895 l. 8186,

Dankowi Kryweńko z 30 sierpnia 1895 l. 12193,

Romanowi Pociłujko z 4 stycznia 1896 l. 20466,

Kisilowi Flechner z 26 października 1895 l. 16230,

Jerzemu Schöpp z 19 lipca 1895 l. 9799,

Hanuśce Zariczańskiej z 27 listopada 1894 l. 18060,

Jurkowi Jaszczuk z 2 lutego 1896 l. 1853,

Iwanowi Batiuk Piotrów z 4 lipca 1896 l. 9111,

Łuciowi Krupnik, Ksence Grudziewicz i Maryi Kuszyńskiej z 15 marca 1896 l. 3685,

Ozyaszowi Sternberg z 3 lutego 1896 l. 609,

Iwanowi Batiuk Piotrów z 24 czerwca 1896 l. 9103,

Dmytrowi Krasota z 4 maja 1896 l. 6648,

Jewce Kryweńko z 3 stycznia 1896 l. 19766,

Kuźmie Smal z 30 lipca 1895 l. 10722,

Laji Zeiger i Dwojrze Zeiger z 20 kwietnia 1894 l. 3734,

Szyji Sternberg z 5 czerwca 1896 l. 5865,

Jędrzejowi Swistun z 15 października 1895 l. 14129,

Jakóbowi Diaczek z 30 czerwca 1896 l. 20296,

Ksence Wasyleńko z 5 maja 1896 l. 6673,

Aleksandrze Boruckiej z 25 marca 1896 l. 4539,

Józefowi Kopaczyńskiemu z 14 czerwca 1896 l. 8052,

Filipowi Ehrbach z 20 lipca 1895 l. 10504,

Anastazyi Martyniuk z 13 sierpnia 1896 l. 13008, kuratorem adwokata dr. Altera z Radziechowa, zaś Jerzemu Weber z 2 maja 1896 l. 6236 kuratorem Zdzisława Więckowskiego z Radziechowa ustanowiono i tymże powyż ze uchwały doręczono.

Radziechów, 5 lutego 1897.

L. 640 (896 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wacława Dybusa, że przeciw niemu wniósł Chaim Leser Federbusch pozew de pr. 16 stycznia 1897 l. 640 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 35 zł. wa. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 17 stycznia 1897 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Fischlerowi z substytucyą adw. Uiberalla w Rzeszowie i poleca mu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Rzeszów, 17 stycznia 1897.

L. 1973 (895 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Majera Steina i Samuela Leibę Steina z życia i miejsca pobytu nieznanych tudzież spadkobierców ich z imienia życia i miejsca pobytu nieznanych, że Nuchim Wohlmann przeciw nim o nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. wa. prośbę wniósł, któremu żądaniu uchwałą z dnia 30 stycznia 1897 l. 1973 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił Sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie adwokata dr. Hillela w Przemyślu z zastępstwem adwokata dr. Mantla w Przemyślu i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli lub innego pełnomocnika Sądowi wczas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, 30 stycznia 1897.

L. 8308 (894 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle ustanawia w sprawie hipotecznej Kazimierza Hołdy i towarzyszy o wolnociężarowe wydzielenie i kilkudziesięciu parcel z dóbr „Część dóbr Swoszowa“ whl. 384 objętych i przeniesienie tychże do ks. gr. gm. kat. Swoszowa dla mas spadkowych śp. Emilii Jaruntowskiej i Olimpii Jaruntowskiej oraz dla Tytusa Jaruntowskiego, niewiadomego z życia i miejsca pobytu, kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Steinhausa ze substytucyą adwokata dr. Chwaliboga w Jaśle i poleca im, względnie tychże spadkobiercom, aby z kuratorem swoim się porozumieli lub też innego pełnomocnika sobie ustanowili, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Jasło, 31 grudnia 1896.

L. 8995 (881 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zbarażu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Błażeja Apostoła, Maryą Chmiełowską i Elżbietę Jacykowską, że Fedko Kaczałuba wniósł przeciw nim pod dniem 3 listopada 1896 do l. 8995 pozew o udzielenie zabezpieczenia aż do wysokości kwoty 200 zł. na realności objętej whl. 42 gm kat. Romanowesioło z pn. i że kuratorem dla nich ustanowiono adwokata dr Steina ze Zbaraża, któremu pozew doręczono.

Wzywa się ich zatem, by temuż kuratorowi potrzebnej dla ich obrony informacyi udzielili, lub innego zastępcę sobie ustanowili i tegoż Sądowi wymienili.

Zbaraż, dnia 28 grudnia 1896.

L. 18594 (860 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy uwiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Eliasza Nadlera, że na pozew Markusa Hechta z praes. 18 grudnia 1896 l. 18594 wydał uchwałą z dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. wa. z pn. i takowy dorecza w osobie adw. dr. Goldberga ze substytucyą adw. dr. Fiternika ustanowionemu kuratorowi.

Wzywa się zatem pozwanego Eliasza Nadlera, ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił, lub innego zastępcę zamianował i Sądowi podał do wiadomości, ileże w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wynikające własnej winie przypisać musi.

Sambor, 19 grudnia 1896.

L. 20210 (858 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie Marcelego Bieńkowskiego o zaintabulowanie prawa własności w drodze parcelacyi z dóbr Gody i Kamienne vel Kamionki małe whl 23 i 28 dla nieznanego z miejsca pobytu Władysława Włodzimierza Mieczysława 3 im. Śliżińskiego adw. dr. Milgroma kuratorem z substytucyą adwokata dr. Hulesa i doręczył kuratorowi adwokatowi dr. Milgromowi tus. uchwałę tabularną z 24 października 1896 l. 11748 dla Władysława Włodzimierza Mieczysława 3 im. Śliżińskiego przeznaczoną.

Kołomyja, 24 października 1896.

L. 76518 (866 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany S. I. we Lwowie oznajmia, iż dnia 27 marca 1895 zmarł w Kulparkowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Karol Boruch c. k. woźny pocztowy.

Gdy do spadku powołaną jest wdowa Emilia Boruch z miejsca pobytu niewiadoma, przeto wzywa się ją by w ciągu jednego roku od daty tego edyktu w tutejszym Sądzie się zgłosiła i oświadczenie do spadku wniosła, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadkowa ze zgł szającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niej kuratorem dr. Ilewiczem przeprowadzoną będzie.

Lwów, dnia 27 grudnia 1896.

L. 637 (899 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wacława Dybusa, że przeciw niemu wniósł Chaim Leser Federbusch pozew de praes. 16 stycznia 1897 l. 637 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 35 zł. w. a. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 17 stycznia 1897 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi p. adw. dr. Fischlerowi z substytucyą adw. dr. Uiberalla w Rzeszowie i poleca mu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Rzeszów, 14 stycznia 1897.

L. 6381 (889 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie z powodu wniesionej dnia 29 stycznia 1897 do l. 6381 prośby Maksa Bergera celem doręczenia nakazu zapłaty z dnia 16 stycznia 1897 l. 2483 pto 200 zł. wa z pn. ustanawia dla nieobecnego Leopolda Russmana p. adw. Parnesa kuratorem a tegoż zastępcą p. adwokata dr. Henryka Klarfelda z poleceniem, aby pomienioną masę spadkową stosownie do obowiązujących ustaw i wykonanej przysięgi zastępowali.

Wzywa się zatem Leopolda Russmana, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 30 stycznia 1897.

L. 24852 (857 1—3)

C. k. Sąd obwodowy wdraża postępowanie amortyzacyjne względem rzekomo zaginionej śp. Iwanowi Palijczukowi i na jego imię opiewającej książeczki wkładkowej, Towarzystwa zaliczkowego w Śniatynie Nr. 226 na 323 zł. 77 ct. i wzywa edyktami posiadacza tej książeczki wkładkowej by ją w przeciągu roku sześciu tygodni i trzech dni liczące od dnia ostatniego ogłoszenia ninejszego edyktu w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“ tem pewniej sądowi przedłożył i swe prawa do takowej wykazał, ileże po upływie tego terminu na żądanie spadkobierców sp. Iwana Palijczuka książeczka ta unieważnioną i za nieistniejącą uznaną zostanie.

Kołomyja, 19 grudnia 1896.

L. 5373 (927 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Chaimowi Herschowi Diamandsteinowi, że przeciw niemu został dnia 19 grudnia 1896 do l. 81428 na rzecz Firmy „Clayton & Shuttleworth“ wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 zł. w. a. z pn.

Gdy miejsce pobytu Chaima Herscha Diamandsteina nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dr. Izydora Feilesa a tegoż zastępcą adw. dr. Adolfa Raresa i wspomniany nakaz zapłaty ustanowionemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa więc zatem Chaima Herscha Diamandsteina, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 27 stycznia 1897.

L. 5372 (926 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Chaimowi Herschowi Diamandsteinowi, że przeciw niemu dnia 19 grudnia 1896 do l. 81429 na rzecz firmy „Clayton & Shuttleworth“ wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 zł. aw. z pn.

Gdy miejsce pobytu Chaima Herscha Diamandsteina nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dr. Izydora Feilesa a tegoż zastępcą adwokata dr. Adolfa Raresa i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa więc zatem Chaima Herscha Diamandsteina, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 27 stycznia 1897.

L. 14420 (932 1—)

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie podaje do wiadomości, że z powodu dozwolonej uchwałą z dnia 20 września 1896 l. 10499 na rzecz Izydora i Ludmili Winnickich intabulacyi praw własności do parcel 1280, 1281, 1, i 1481/30 z wykazu hip. l. 140 ks. gr Stratyna, ustanowiony został dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu interesowanego Judy Hersza Einmaldanka na jego koszt i niebezpieczeństwo w celu doręczenia mu powyższej uchwały kurator ad actum w osobie Dawida Einmaldanka ze Stratyna.

Rohatyn, dnia 25 grudnia 1896.

L. 15835 (911 1—3)

W przechowaniu c. k. Urzędu podatkowego jako urzędu depozytów sądowych w Kosowie znajdują się walory, po odbiór których przeszło od lat trzydziestu nikt się nie zgłosił i uprawnieni do podniesienia ich nie są Sądowi znani, mianowicie:

Grzegorz Hryniewiecz, masa spadkowa w książeczkach kas oszczędności 21 zł. 16 ct.

Ksiądz Jan Ilnicki, masa spadkowa w obligacyach publicznych 100 zł. 46 ct. i w prywatnych zapisach długu 81 zł.

Ksiądz Teodor Kosiński, masa spadkowa w książeczkach kas oszczędności 47 zł. 01 ct.

Jakób Lwowski, masa spadkowa w gotówce 32 zł. 73 ct. i w prywatnych zapisach długu 460 zł. 31 ct.

Jura Mazien, masa spadkowa w gotówce 10 ct. i w książeczkach kas oszczędności 38 zł. 31 ct.

Ksiądz Bazyli Woinarowski, masa spadkowa w obligacyach publicznych 43 zł., w książeczkach kas oszczędności 18 zł. 37 ct. i w prywatnych zapisach długu 80 zł.

Ksiądz Mikołaj Mogilnicki, masa spadkowa w obligacyach publicznych 16 zł. 43 ct.

Ksiądz Franciszek Schiffmau, masa spadkowa w obligacyach publicznych 70 zł. 55½ ct., w książeczkach kas oszczędności 4 zł. 35 ct. i w kosztownościach 11 zł. 55 ct.

Wzywa się zatem wszystkich uprawnionych, aby w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni swe prawa do powyższych mas wykazali, w przeciwnym bowiem razie depozyta, wartość pieniężną przedstawiające za przepadłe uznane i Wysokiemu Skarbowi wydane a dokumenta prywatne registraturze do przechowania oddane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów, 31 grudnia 1896.

L. 3 (901)

Kundmachung.

Das k. k. Kreis- als Handels-Gericht in Wadowice verordnet die Eintragung im Handelsregister für Gesellschafts-Firmen der von Adolf Jaworek jun. Fritz Plutzar und Ernst Brüll in der zu Mikuszowice bestehenden sub 1. gelegenen den Herrn Plutzar et Brüll eigenthümlich gehörigen Fabrik, zum fabriksmässigen Betriebe einer Appretur errichteten offenen Gesellschaft unter der Firma „Adolf Jaworek & Comp.“ mit dem, dass die Thätigkeit dieser Gesellschaft am 1 Jänner 1896 begonnen hat, dass jeder der genannten Gesellschafter das Recht hat, für sich allein, die Gesellschaft zu vertreten und dass hinsichtlich der Firmazeichnung der zuerst genannte nur den Namen „Adolf Jaworek“ zu schreiben hat, der Zusatz „et Comp.“ hingegen von einem der beiden Gesellschafter ohne deren Namensfertigung beigefügt werden muss.

Wadowice, 9 Jänner 1897.

L. 758 (934)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie ogłasza, że na podstawie wniesionego przez c. k. Dyrekcyę ruchu kolei państwowych w Krakowie podania z dnia 5 lutego 1896 l. 3750 o zarządzenie bezciężarowego wydzielenia gruntów kolejowych w gminach Strusina, Pleśna i Łowczówek położonych a na cele rozszczenia zakładów kolejowych linii Tarnów-Leluchów nabytych i przypisanie takowych do księgi kolejowej utworzonej dla c. k. państwowej kolei linii Tarnów-Leluchów, wprowadza się dochodzenia w myśl §. 18 ustawy z dnia 19 maja 1874 Nr. 70 Dz. p. p. i zarazem wzywa wszystkich tych, którzyby się czuli pokrzywdzonymi żądanem przeniesieniem gruntów kolejowych do wykazu hipotecznego kolei żelaznej, aby się z roszczeniami swemi zgłosili do tut. Sądu od dnia przybicia edyktu za kratkami sądowemi do dnia 4 maja 1897 roku.

Jednocześnie zwraca się uwagę stron interesowanych, że wszelkie prawa rzeczowe w dniu wywieszenia edyktu w tut. Sądzie albo po tymże dniu na gruntach do wykazu hipotecznego dla kolei żelaznej wpisać się mających nabyte przeciw osobom, które te grunta przed ich pozbyciem posiadały, nie będą uwzględnione przy przepisywaniu tychże gruntów do księgi kolejowej i że termin powyższy nie może być przedłużonym, ani do stanu pierwotnego przywróconym.

Wreszcie oznajmia się, że od obowiązku zgłoszenia się w terminie edyktalnym z roszczeniami nie uwalnia ta okoliczność, że zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejszych księgach gruntowych lub w wykazach hipotecznych, że było wiadomem w jakiej rzeczy Sądowej lub też że jest przedmiotem dochodzenia lub skargi przez Sąd wniesionej.

W podaniu, które w tut. Sądzie przejrzane być może, i tegoż załącznikach, zostały wyszczególnione grunta wydzielić się mające.

Tarnów, dnia 4 lutego 1897.

L. 638 (897 1—3)

C. k. Sąd obwodody jako handlowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wacława Dybusa, że przeciw niemu wniósł Chaim Leser Federbusch pozew de pr. 16 stycznia 1897 l. 638 o wydanie nakazu zgłaty sumy wekslowej 40 zł. wa. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 17 stycznia 1897 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Fischlerowi z substytucyą adw. dr. Uiberalla w Rzeszowie i poleca mu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Rzeszów, dnia 17 stycznia 1897.

L. 639 (898 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wacława Dybusa, że przeciw niemu wniósł Chaim Leser Federbusch, pozew de praes. 16 stycznia 1897 l. 6 9 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 40 zł. wa. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 17 stycznia 1897 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Fischlerowi z substytucyą adw. dr. Uiberalla w Rzeszowie i poleca mu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Rzeszów, dnia 17 stycznia 1897.

L. 10897 (959 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Kołomyi ustanawia w sprawie Mikołaja Sidoraka przeciw Majerowi Grebler i tow. o uznanie pretensyi w kwocie 28 zł. pn. z mocy uchwały z dnia 28 listopada 1887 l. 16306 należąca się za zgasłą, dla niewiadomego z miejsca pobytu Majera Greblera kuratora w osobie dr. Hullesa adw. z Kołomyi i wzywa Majera Greblera, by potrzebne informacye ustanowionemu kuratorowi udzielił lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, gdyż inaczej sam sobie skutki zaniedbania przypisać będzie musiał.

Kołomyja, 23 września 1896.

L. 9119 (814 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Adama Krzywakowskiego, że Leib Kolber i Hersch Majer wniósł przeciw niemu pozew o zapłacenie z hipoteki połowy ciała hipot. l. wykazu hip. 292 miasta Sanok, sumy 250 zł. mon. konw. oraz o uwidocznienie hipoteczne tej skargi i że dla niego kuratorem ustanowionym został dr. Iskrzycki ze Sanoka, wzywa się nieobecnego, aby się ze swym kuratorem porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, gdyż w przeciwnym razie sam sobie przypisze z zaniedbania tego wyniknąć mogące skutki.

Sanok, 15 grudnia 1896.

L. 12732 (826 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza niniejszem, że zarządził z dniem dzisiejszym wpisanie ogłoszonej firmy „Mayer Moses Jam i Berl Kohn wyrąb lasu i handel drzewem w Niechobrzu“ w rejestrze handlowym dla firm spółkowych z następującymi datami:

1. jawnymi spólnikami są:

a) Majer Mojżesz Jam, właściciel realności, zamieszkały w Przedborzu ad Kolbuszowa i

b) Berl Kohn, przemysłowiec, zamieszkały w Rzeszowie.

2. Firma nasza opiewa: „Majer Mojżesz Jam i Berl Kohn, wyrąb lasu i handel drzewem“ a siedzibę ma w Niechobrzu.

3. spółka nasza rozpoczęła się od dnia 1 stycznia 1894.

4 zastępstwo spółki wykonywać będą obaj spólnicy Majer Mojżesz Jam i Berl Kohn wspólnie i łącznie.

Rzeszów, dnia 26 listopada 1896.

L. 25781 (863 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że w sprawie intabulacyi przeniesienia na rzecz gminy miasta Tarnowa sum 100 zł., 1700 zł., 1008 zł. 37 ct., 842 zł. 44 ct i 1008 zł. 37 ct. m k. na karcie ciężarów whl. 391 ks. gr. Tarnów na rzecz Natana Mendla 2 im Weissenberga i Basi Weissenbergowej hipotekowanych dla niewiadomych z pobytu współwłaściciel realności whl. 39 ks. Tarnów objętej, Salomona Finkelsteina i Feidy Baili Finkelsteinowej w gl-dnie spadkobierców tychże Adeliny z Finkelsteinów Blochowej, Reisli z Finkelsteinów Kohnowej, Emanuela Finkelsteina, Sprinzy Finkelstein zamężnej Stadtfeld, Amelii z Finkelsteinów Eibenschützowej, Pepi Kohn, Scheindli Kohn, Pessli z Finkelsteinów Kisslingowej i Jetti Róży 2 m. z Finkelsteinów Alterhandowej, kuratorem adw. dr. Febusa Salomona ustanowił.

Tarnów, 10 grudnia 1896.

L. 10924 (846 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Krzyżanowskiego, że przezna zona dla niego uchwała tabularna z dnia 3 listopada 1895 l. 12349 kuratorowi Michałowi Bil doręczoną została.

Zborów, dnia 14 grudnia 1896.

L. 9147 (730 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku ogłasza, że w sprawie masy depozytowej Teodora Bekiesza, Kazimierza Gozdowicza i Anieli Darowskiej dla nieobecnej Teodory Krätter kuratorem do aktu adwokata dr. Flakowicza w Sanoku ustanawia i jemu uchwały z dnia 30 października 1896 l. 6517 i 6775 dla Teodory Krätter przeznaczone dorecza.

Zarazem wzywa Teodorę Krätter, by kuratorowi potrzebną informacyę udzieliła lub innego zastępcę ustanowiła, gdyż inaczej skutki zaniedbania sama sobie przypisze.

Sanok, 12 stycznia 1897.

L. 293 (731 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Löbla Reifera, iż dla niego w sporze sumarycznym Lipmana Schönberga przeciw niemu pto 149 zł. 64 ct. i 10 zł. 50 ct. aw. kuratorem ad actum adwokat dr. Malawski w Tarnowie z substytucyą adwokata dr. Tadeusza Tertila w Tarnowie ustanowiony i kuratorowi pozew de praes. 24 października 1896 l. 22470 doręczony został.

Tarnów, dnia 7 stycznia 1897.

L. 9229 (878 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Jankla Weingartena celem doręczenia uchwały tab. z dnia 31 grudnia 1895 l. 13953 kuratorem ad actum Maksymiliana Reinera w Mielnicy.

Mielnica, 24 sierpnia 1896.

Doniesienia prywatne.

Zaproszenie

na drugie

Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie

Członków lwowskiego Towarzystwa bankowego, stowarzyszenia zarejestrowanego z ogranicz na poręką, które się odbędzie dnia 21 lutego 1897 r. o godzinie 7 wieczorem w lokalności-ch Towarzystwa, ulica Trzeciego Maja l. pierwsze piętro, z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie przez przewodniczącego.
2. Sprawozdanie Wydziału z czynności i rachunków, i wniosek co do rozdziału zysku za rok 1896.
3. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej i wniosek na udzielenie Wydziałowi absolutoryum z czynności i rachunków za rok 1896.
4. Wybór przewodniczącego Rady nadzorczej.
5. Wybór trzech członków Rady nadzorczej w miejsce wylosowanych.
6. Zatwierdzenie propozycyi Rady nadzorczej co do 1 członka Wydziału.
7. Wybór komisyi rewizyjnej na rok 1897.
8. Wnioski i interpelacye.

Lwów, dnia 13 lutego 1897,

Rada nadzorcza Lwowskiego Towarzystwa bankowego, stowarzyszenia zarejestr. z ograniczoną poręką.

Maurycy Nierenstein, zast. prezesa. Juliusz Tenner, sekretarz. 243

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber) Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskiego.